

Sankt Annæ Pigechor
50-års jubilæum
2023/2024

Sankt Annæ Pigechor

50-års jubilæum 2023/2024

Protector Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Benedikte

Sankt Annæ Pigekor 50-års jubilæum 2023/2024

Copyright © 2024 forfatterne, Sankt Annæ Pigekor
og Dansk Sang, Musiklærerforeningens forlag
1449-B · ISBN 978-87-7178-229-5

Redaktør: Astrid Helmer Mørck
Øvrig redaktion: Henrik Palsmar, Rasmus Krøyer, Mogens Halten,
Vibeke Thordal-Christensen, Mads Strømme, Andreas Klevin, Flora Juul Holst

Protektor Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Benedikte

Korrektur: Hans Henrik Balslev
Jubilæumsdesign: Emil Holtoug
Layout: Hans Mathiasen
Tryk: DC Norden

Sankt Annæ Pigekor er i jubilæumssæsonen 2023/2024 støttet af

William Demant Fonden

Augustinus Fonden · William Demant Fonden · OAK Foundation · Nordea-fonden · Statens Kunstfond

Sankt Annæ Pigekor
Sankt Annæ Gymnasium
Sjælør Boulevard 135
2500 Valby

DANSK SANG

Dansk Sang, Musiklærerforeningens forlag
Gammel Kongevej 11, 3. sal, 1610 København V
Tlf. 50 70 26 67 · dansksang.dk

Et kor med en helt særlig ånd

*opvarmningsøvelser ... busture ... koncerter ... korkjoler
... store musikalske oplevelser ... kirker ... koncertsale
... fællesskab ... venskaber ... en hel masse tillid ...*

Af Lily, 8. klasse, og Viola, 9. klasse

Sankt Annæ Pigekor er mange ting for os.

Men det er først og fremmest noget helt særligt. Og det er en helt speciel følelse og kæmpe ære at få lov til at være med til at fejre korets 50-års-jubilæum.

Det er fællesskabet i vores kor, der gør vores musik så magisk. Vi er en samling af individuelle stemmer, der smelter sammen til en enkelt, fantastisk klang. Vi lytter til hinanden, støtter hinanden, afspejler hinanden og arbejder sammen om et fælles mål – at skabe noget musik, vi elsker. Den fælles forståelse og dedikation til vores kor bringer os meget tættere sammen og gør vores musik mere levende og autentisk.

Op til jubilæet har vi sunget sammen alle 140 sangere på tværs af årgangene, og det har været en mega fed følelse. Både musikalsk og menneskeligt er vi blevet bundet tættere sammen.

Nu fylder Sankt Annæ Pigekor altså 50 år, et halvt århundrede. Det er vildt, at koret har eksisteret så lang tid. Men måske er det netop, fordi sangerne på årgangene før os har haft nogle af de samme fantastiske oplevelser, som vi står i nu.

Her i bogen kan du dykke ned i en samling af fortællinger og interviews med folk, der på hver sin måde har været med til – eller stadig er med til – at gøre koret til det, det er i dag.

god fornøjelse – og tillykke!

Indhold

- 3 Et kor med en helt særlig ånd
- 5 Musik er en vidunderlig ting at have som ballast
- 7 Sankt Annæ Pigekor giver vores by værdi
- 8 Koncerter og turnéer i jubilæumssæsonen
- 10 Sådan var det i 70'erne
- 12 Historien om Sankt Annæ Pigekor
- 23 Sådan var det i 80'erne
- 24 En boblende fornemmelse i maven og en melodi på hjernen
- 27 Sådan var det i 90'erne
- 28 Pigekoret på LP og CD
- 30 Musikken hænger ved
- 33 Sådan var det i 00'erne
- 34 Fra pigestemme til den modne kvindestemme
- 39 Sådan var det i 10'erne
- 40 Pigekoret på verdenskortet
- 44 Det liv, vi har haft her, glemmer vi aldrig
- 46 Pigekoret på plakat
- 48 Korkjolen er mere end bare en kjole
- 50 Fem årtier med levende lys og Lucia
- 52 En drøm, der skulle opdages
- 54 Musik som spejl af sangerne og tiden
- 57 Navneregister

Da Prinsesse Benedikte takkede ja til rollen som protektor for pigekoret, var korsangen en ny og noget ukendt verden for hende. I dag er den uundværlig.

Musik er en vidunderlig ting at have som ballast

af Astrid Helmer Mørck

Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Benediktes første store musikalske oplevelse med Sankt Annæ Pigekor var i Helligåndskirken i december måned for 18 år siden.

Sangerne trådte ind i det dæmpet oplyste kirkerum, mens de i to rækker bevægede sig op mod midten iført lange, hvide kjoler med levende lys i hænderne. Den klassiske Lucia-sang ragede i den fyldte kirke.

“Det var en meget stærk oplevelse. Koret lød som engle,” husker Prinsesse Benedikte.

Siden har hun hørt Lucia-sangen hver jul, somme tider til flere årlige koncerter, og den gør stadig stort indtryk.

“Men den første gang var jeg nærmest uforberedt på det, så det var meget, meget stærkt og fantastisk at opleve.”

Musikken var med hjemmefra

Prinsesse Benedikte har været protektor for pigekoret siden 2005. Da prinsessen fik præsenteret opgaven, var det “spændende”, men korverdenen var så godt som ukendt land for hende, fortæller hun i salonen i sin lejlighed på Amalienborg.

“Jeg tror, jeg var åben over for alle impulser,” lyder det fra prinsessen.

Barndomshjemmet var fyldt med musik. Der stod pianoer i flere af hjemmets store stuer. Ud over at være smukke, blev der også spillet på dem – blandt andet af kong Frederik IX.

“Musikken var så stor en del af det, min far holdt enormt meget af. Det var en del af hans DNA, og han havde arvet det fra sin mor, dronning Alexandrine, som var absolut musikalsk,” siger Prinsesse Benedikte, der også selv spillede klaver, men mest på hobbyplan.

Glæden ved musikken gik videre fra kong Frederik, der selv yndede at dirigere og tage familien med i teatret, til opera, koncerter eller ballet. Undervejs fortalte prinsessens far, hvornår hun skulle lytte særligt efter et instrument, en musikalsk sekvens eller lægge mærke til dirigentens bevægelser.

Det bider Hendes Kongelige Højhed også mærke i i dag, når hun er med til Sankt Annæ Pigekors koncerter.

“De har haft nogle meget dygtige dirigenter. Det er jo det, der former et kor: at lederen kan få det ud af de stemmer, som han har at arbejde med. Stemmerne er jo som et instrument,” siger Prinsesse Benedikte.

Valgte særligt værk til bryllup

Over årene har Prinsesse Benediktes forhold til musik udviklet og udvidet sig, og i dag er kormusikken en vigtig del af hendes liv. Blandt andet har koret sunget til hendes datters bryllup, hvor prinsessen ønskede et særligt værk, John Rutters *For the Beauty of the Earth*.

“Jeg synes, den egnede sig så godt. Den er virkelig smuk. Der er sådan en god, varm, venskabelig forbindelse mellem koret og mig, og det er jeg da virkelig meget glad og taknemmelig for,” siger Prinsesse Benedikte.

Musikkens særlige vibrationer

Når Prinsesse Benedikte hører pigekoret synge, bliver hun stadig forbavset over, hvor dygtige sangerne er, og hvor alsidigt repertoiret er, fortæller hun. Både i sprog, kunstnerisk udtryk og spændet af tidsperioder.

Prinsessen har været med koret på turnéer i blandt andet Sydfrankrig og Geneve, ligesom koret har besøgt prinsessen i Berleburg og givet koncert på slottet. Prinsesse Benedikte håber på, at hendes arbejde som protektor kan være med til at åbne endnu flere døre for Sankt Annæ Pigekor og “blåstemple” og promovere koret.

“Men det er jo ikke så svært, fordi de er mægtig dygtige,” siger hun.

Hun tror, at koret vil fortsætte det, hun kalder “den opadgående udvikling”, der har vist sig de seneste år og været frugten af ikke bare dygtige sangere, men også gode folk hele vejen rundt om fra sangpædagoger til dirigenter, producenter og sponsorer.

Kernen er dog musikken og den glæde, sangen skaber, understreger Prinsesse Benedikte.

“Musik kan jo skabe en kæmpe glæde. Den kan også skabe lindring i sorg. Det er jo noget med vibrationerne. Så er musik er en vidunderlig ting at have som ballast,” siger prinsessen.

“Så et stort, stort tillykke fra min side til hele koret.”

Sankt Annæ Pigechor giver vores by værdi

Af Astrid Helmer Mørck

Det første, der dukker op i hukommelsen hos Københavns overborgmester Sophie Hæstorp Andersen (S), når hun tænker på Sankt Annæ Pigechor, er den sang, koret sang på etårsdagen for Ruslands invasion af Ukraine: *Fred hviler over land og by* af B.S. Ingemann.

“Det er i sådanne øjeblikke, hvor musik er det bedste sprog. Jeg er ikke lyriker, men jeg synes, at første vers fortæller alt om, hvad vi håber for Ukraine: *Fred hviler over land og by*, ej verden larmer mer: Fro smiler månen til sin sky, til stjernerne ser,” siger Sophie Hæstorp Andersen.

Ifølge overborgmesteren er skolen med til at gøre København til en mere attraktiv by.

“Vi har brug for stærke musiktilbud i København, så alle, der har lyst til at dygtiggøre sig inden for musikkens verden, har de bedste muligheder. Sankt Annæ Gymnasium er netop sådan et sted. Med sin lange historie, dygtige undervisere og elever har skolen en central plads i fødekæden for dansk musikliv,” siger hun og fortsætter:

“Sankt Annæ Pigechor giver også værdi til vores by og til københavnere. Her bliver der udviklet talenter.”

Ifølge Københavns overborgmester er Sankt Annæ Pigechor med til at gøre København til en bedre by at bo i. Og musikken? Den bør i ligeså høj grad være en del af den almene dannelse, som dansk og matematik er det.

Et universelt sprog

Men det er ikke kun talenterne, der har gavn af musikken, siger Sophie Hæstorp Andersen; selv hvis musikken ikke er det, eleverne satser på, når de bliver voksne, følger der noget andet med, lyder det. Derfor bør sang og musik sidestilles med andre fag, der normalt bliver forbundet med den dannelse, der sker, når vi vokser op og går i skole, mener Sophie Hæstorp Andersen.

“Musik lærer os toner, rytmer og nye måder at tænke på. Det giver liv, styrker indlæringen, vækker følelser og giver alle plads i et stærkt fællesskab. Det er et universelt sprog, alle kan relatere til og være sammen om. Så jeg synes bestemt, at musik og korsang skal være en del af den almene dannelse. På lige fod med dansk, matematik og historie,” siger hun.

Derfor spiller musikken også en rolle inden for murene på Københavns Rådhus, hvor Borgerrepræsentationen synger sammen i starten af møderne.

Foto: © Andrea Hoffmann

Overborgmester Sophie Hæstorp Andersen, børne- og ungdomsborgmester Jakob Næsager og kultur- og fritidsborgmester Mia Nyegaard tager første spadestik til Sankt Annæ Gymnasiums kommende musikhus.

“Det bringer smil på læberne hos alle. Og det er altså svært at være uvenner, når man lige har sunget sammen. Så jeg tror på, at musik også har betydning for, hvordan vi er sammen som mennesker, hvordan vi trives og hvordan vi ser på verden,” siger Sophie Hæstorp Andersen.

Konserter og turnéer i jubilæumssæsonen

13. oktober – Kulturnatten

Syng med Sangskolen på Københavns Rådhus,
i Festsalen kl. 18.30 & 19.30

Love Songs med Sankt Annæ Pigechor
Helligaandskirken kl. 20.00 & 20.45
Sankt Annæ Pigechor
Ørjan Horn Johansen, orgel
Anne-Terese Sales, dirigent

1. november – Hånd i hånd

Jubilæumskoncert i Helligaandskirken kl. 19.00 med
uropførelser af Maj-Britt Kramer/Iben Krogsdal, Pernille
Sejlund/Mirian Due, Matti Borg/Juliane Preisler, Christian
Præstholt/Benedicte Præstholt, Christian Berg/Ursula
Andkjær Olsen og Anne-Terese Sales/Hedvig og Rose

Sankt Annæ Pigechor – 140 sangere
Mette Juliane Christensen, piano
Strygekvartetten AKELA
Anne-Terese Sales, dirigent

3. december – Julekonserter

i Johannes Døbers Kirke, kl. 16.00 og 17.15

Sankt Annæ Pigechor
Torsten Nielsen, dirigent
Henrik Palsmar, orgel og piano

3. december – *Julekoncert* kl. 15.00
i Gl. Holte Kirke

Sankt Annæ Pige­kor
Mette Juliane Christensen, piano
Anne-Terese Sales, dirigent

7. december – *Syng julen ind*
på Glyptoteket, kl. 17.00
i Ny Carlsbergs Glyptotek, Festsalen

Sankt Annæ Pige­kor
Maria Boelskov Sørensen, harpe
Anne-Terese Sales, dirigent

13. december – *Godmorgen, Lucia*
i Helligaandskirken kl. 8.00 og kl. 8.45.
Lucia på Københavns Rådhus kl. 11.00

**15. december kl. 17.00, 16. december
kl. 16.30 og 17. december kl. 16.30**
Julekoncerter i Helligaandskirken

Sankt Annæ Pige­kor – 140 sangere
Danmarks Underholdningsorkester
Sankt Annæ MGK
Maria Boelskov Sørensen, harpe
Anne-Terese Sales, dirigent

24. december – *Julegudstjeneste*
i Helligaandskirken kl. 11.00

3. februar – *Koncert med Sønderjysk Pige­kor
i Esajas Kirke kl. 16.00*

Sønderjysk Pige­kor under ledelse
af Mette Rasmussen
Sankt Annæ Pige­kor under ledelse
af Anne-Terese Sales

Sankt Annæ Pige­kor er værter for
venskabskoret fra Sønderjylland.

4. februar – *Kyndelmissekoncert
i Grundtvigs Kirke kl. 16.30*

Sankt Annæ Pige­kor under ledelse
af Anne-Terese Sales
Københavns Dreng­ekor under ledelse
af Carsten Seyer-Hansen
Sankt Annæ Gymnasi­ekor under ledelse
af Flemming Windekilde
Mette Juliane Christensen, piano
Strygekvartetten AKELA

8.-17. marts – *Jubilæumsturné Østersøen rundt
Koncerter i Oslo, Stockholm, Helsinki og Tallinn*

Sankt Annæ Pige­kor
Mette Juliane Christensen, piano
Strygekvartetten AKELA
Anne-Terese Sales, dirigent

21. marts – *Turnékoncert
i Helligaandskirken kl. 19.30*

Sankt Annæ Pige­kor
Mette Juliane Christensen, piano
Strygekvartetten AKELA
Anne-Terese Sales, dirigent

21. april – *Jubilæumskoncert i Koncertsalen
på Sankt Annæ Gymnasium kl. 16.00*
Reunion-koncert med sangere fra fem årtier 1973/74-
2023/24

Sankt Annæ Pige­kor – med deltagelse af
tidligere sangere.
Mette Juliane Christensen, piano
Strygekvartetten AKELA
Anne-Terese Sales, dirigent

23. april – *København Synger
Syng Sammen-koncert i Rådhus­hallen, Københavns
Rådhus kl. 10.00*
for alle skolebørn i Københavns Kommune

3.-5. maj – *Turné til Sønderjylland
og besøg hos Sønderjysk Pige­kor*

5. juni – *Koncert i Tivolis Koncertsal kl. 20.00*
Sankt Annæ Pige­kor

Mette Juliane Christensen, piano
Strygekvartetten AKELA
Peter Fuglsang, saxofon
Peter Rosendahl, piano
Kaspar Vadsholt, bas
Anne-Terese Sales, dirigent

15.-23. juni – *Danmarksturné med koncerter,
bl.a. i Aarhus, Ribe, Svendborg og Maribo*

Sankt Annæ Pige­kor
Mette Juliane Christensen, piano
Strygekvartetten AKELA
Anne-Terese Sales, dirigent

Sådan var det i 70'erne af Astrid Helmer Mørck

Louise Adrian
startede i 1973, sang 2. alt,
Organist og leder af Fangekoret

Hvilken følelse havde du, da du begyndte?

Det var en kæmpe stor skole, så det hele var lidt uoverskueligt med ny, lang skolevej og en masse nye elever i klassen, så det hele var lidt uoverskue-

ligt, og jeg var meget genert. Men jeg mærkede hurtigt, at her var et sted, hvor jeg trivedes. Det handlede ikke om bøgerne – det var sangtimerne, jeg glædede mig mest til. Da jeg kom herhen, fandt jeg ud af, hvor sjovt det kunne være at gå i skole.

Senere begyndte jeg at interessere mig mere for genrerne, for lyduniverset, for stemmerne og for teksterne. Men i begyndelsen var det bare glæden ved musikken.

Var der noget, der overraskede dig?

Det både glædede og overraskede mig, hvordan musikken kunne få forskellene mellem os til at forsvinde. Der var de lidt urolige typer, men så snart vi gik i gang med at synge, så nød alle at synge og var fælles om det. Det bliver lige meget, hvad man har på, eller hvordan man ser ud. Og det viser meget godt, hvad musikken kan.

Hvilke minder dukker op, når du tænker på pigekoret?

Der er de magiske øjeblikke med kollektive kuldegysninger, hvor vi skabte noget unikt sammen.

Jeg kommer også til at tænke på de følelser, der kunne opstå. I de små klasser var der nogle gange, hvor nogle begyndte at græde, hvis det var sørgeligt. Det kunne være noget med en, der ikke havde en mor, og så kunne man ikke holde ud at synge vers tre i en sang.

Så der var en sårbarhed og følelser med hele vejen. De er der stadig, for når jeg hører noget musik fra dengang, så kan jeg mærke, at der sker noget helt særligt i mig.

Hvad har du taget med dig i dag?

Jeg blev en god korsanger. Og jeg havde nok ikke sunget, hvis ikke det var for skolen. Men jeg tager også med mig, at musikken ikke bare er et håndværk, det er en passion. På mange måder var og er sanglærerne Benthe Ettrup og Erling Pedersen forbilleder for mig. Det er dem, der har formet mig.

I dag prøver jeg at videregive det, jeg selv oplevede, til andre. Det giver en indre rigdom at synge i kor. Og jeg tror, at det kan være et livsforanderende redskab.

Det var det for mig.

Er der noget, du gerne ville have sagt til dig selv, da du begyndte?

Nyd det nu, en dag er det overstået.

Helle Pedersen
startede i 1973, sang 1. alt,
konservatorieuddannet sanger

Hvorfor søgte du ind?

Min bror kom til at gå herude. Han startede tre år før mig, og vores nabo kom også til at gå herude, og så ville jeg også gerne gå herude. Jeg kan huske, at jeg gerne ville herud, fordi det var en ny, stor skole med svømmehal. Så det havde egentlig ikke noget med musik at gøre.

Hvilken følelse havde du, da du begyndte?

Jeg havde jo ikke tænkt på, at jeg på nogen måde skulle have noget med musik at gøre. Men da jeg kom i pigekoret, så var det jo rigtig, rigtig sjovt, fandt jeg ud af.

Det der med at skulle synge flerstemmigt og få undervisning i horelære, fik mig til at finde ud af, at jeg var rimelig god til det. Det vidste jeg jo ikke på forhånd. Så jeg gik fra ikke at vide, hvad det

var, til at synes, at det at være med i pigekoret var helt fantastisk.

Hvilke minder dukker op, når du tænker på pigekoret?

Der er turnéen til Israel, som var første gang, pigekoret skulle afsted. Der var meget fokus på os – jeg tror endda, vi kom i avisen. Og vi fløj derned, og det var en kæmpe oplevelse.

Der er de smukke musikalske øjeblikke, men også at jeg er flækket af grin til en prøve eller koncert. Sådanne oplevelser undervejs. Det er også noget af det, der er oplevelsen af at være med i koret.

Hvad har du taget med dig?

Jeg tror, man udvikler en sans for andre. I et kor

er man nødt til at lytte til sidemanden, og man er nødt til at hjælpe sidemanden. Så i dag er det meget tydeligt for mig, om folk er rene solister eller korsangere. Man agerer og lytter på en anden måde.

Det er en måde at få en bredere dannelse på, som er lidt anderledes end mange andre steder. Men det er vel i bund og grund hensynet til andre, en form for disciplin og en masse øvelse i at være fælles om et projekt.

Jeg er aldrig stoppet med at synge i kor. Jeg har haft et langt liv med musik og sang – muligvis fordi jeg har gået herude, og det har inspireret mig til at gå den vej og søge det efterfølgende. Det er jo egentlig fantastisk.

Historien om Sankt Annæ Pigechor

De senere år har Sankt Annæ Pigechor vundet guld i flere internationale korkonkurrencer; pigerne kan måle sig med de bedste i verden. Da der kom piger ind på Sangskolen, var visionen noget mere beskeden. Tidsånden kunne ikke længere acceptere, at piger ikke fik mulighed for en sangtræning på linje med drenge, og der var lang vej til det prestigefyldte kor, der i dag kan fejre 50-års jubilæum.

Af Henrik Palsmar

Jeg kom ind på Sankt Annæ i 3. klasse i 1972, så jeg oplevede at gå et år i en ren drengeskole. Året efter kom der piger ind i klasserne. Det påfaldende ved det var, hvor lidt påfaldende det var. Min 70-årige klasselærer, der havde undervist på skolen siden 1929, fandt det ganske vist ret svært at forholde sig til pigerne, men for de fleste andre var det den naturlige sag af verden,

Det første luciaoptog torsdag d. 13/12 1973

at de var der. Det var ikke noget at tale om. Ser man på skolens årsskrift for 1973-74, er der da stort set heller ingen omtale af den dog ret væsentlige ændring af elevsammensætningen.

Rektor Poul Nielsen skrev afdæmpet, at optagelsen af de 250 piger satte "et nyt præg på skolens hverdag. Det gik fint, og nu ved skoleårets afslutning kan vi egentlig ikke forstå, at det har været muligt at undvære dem i så mange år."

Der var et foto af det første luciaoptog, som blev pigernes første optræden. Men ellers bragte man ingen billeder af de mange nye elever. Det, der fyldte i årsskriftet, var den nye skolebygning på Sjælør Boulevard, man var flyttet ind i året før.

Københavns Drengekor havde haft sin egen skole siden 1929, hvor drengene fik den musikalske uddannelse, som skulle bruges i koret. I slutningen af 1960'erne stod det klart, at skole-

Den gamle Sangskole i Hindegade

bygningen, der stammede fra 1864, var så faldefærdig, at skolens og korets fremtid var truet.

Det var dog ikke let at skaffe politisk opbakning til finansiering af en ny bygning. Og slet ikke til en ren drengeskole, der – som skoledirektøren i Københavns Kommune skrev i en indstilling til skoleudvalget i Borgerrepræsentationen – “må føles som en anakronisme nu, hvor alle skoler efterhånden er blevet fællesskoler. Adskillige

forældre til stemmebegavede drenge har nægtet at sætte deres børn i en ren drengeskole. Og dette har været til skade for drengeskolen”.

Der opstod derfor et politisk krav om, at skolen skulle optage piger, hvis den skulle have en ny bygning. Men det er karakteristisk for, hvordan man så på pigernes komme, at det var den skade, som pigernes fravær kunne påføre drengeskolen, mere end pigernes behov, der indgik i argumenterne.

Derfor var der ingen klar pædagogisk eller kunstnerisk vision for pigernes uddannelse. Og tanker om et pigekor på linje med drengeskolen blev slet ikke nævnt. Skoledirektøren lod i skolens årsskrift for 1971 spørgsmålet om, hvad pigerne skulle bruge deres musikundervisning til, stå helt åbent:

”(det er) tanken, at et antal stemmebegavede piger for fremtiden skal have tilbudt om en musikalsk uddannelse på samme niveau som drengene... Fremtiden vil vise, hvilke muligheder denne nye uddannelse vil skabe for pigerne.”

Samtidig tilføjede Skoledirektøren, at pigernes komme ”berører ikke drengenes uddannelse og ændrer ikke Københavns Drengeskors hele virksomhed.”

Hvorfor skulle det også have gjort det?, kan man i dag spørge. Men det var åbenbart så vigtigt at fastslå, at denne formulering blev videreført stort set uændret i den officielle præsentation af

Det nye Sankt Annæ Gymnasium på Sjælør Boulevard

Sangskolen som institution i skolens årsskrifter helt frem til 1981.

Den nye skolebygning var nøje planlagt, og alle lærere fik lov til at ønske faciliteter og materialer. Der blev lavet store idrætsanlæg og faglokaler til naturfag, sløjd og håndarbejde.

Men der blev der ikke afsat lokaler til pigesangen. Drengene fik deres egen korsal, men pigerne måtte de første år klare sig med almindelige klasselokaler. Først sidst i 70'erne inddrog man et metalsløjdlokale til pigesangsal. I skoleåret 2009-10 fik både drengeskolen og pigeskolen indrettet hver deres nye sangsal, så korledere og sangere fik optimale muligheder for at se og høre hinanden.

Drengeskolens dirigent, skolens sanginspektør Niels Møller, havde ønsket, at der kun skulle optages piger i 3. klasse, men han måtte acceptere, at der også blev optaget piger i 4., 5. og 8. klasse. Et kor skulle dog først dannes, når pigerne i 3. klasse havde gået på skolen i fem år. Niels

Benthe Ettrup

Birthe Højby Nielsen

Møller ville ikke have, at pigerne blev præsenteret i offentligheden, før de havde en sanglig kunnen, der kunne måle sig med de etablerede pigekor fra Danmarks Radio og Zahles Skole. Han henviste til, at man også ved Drengkorets start havde trænet koret i flere år, før man begyndte at lave offentlige koncerter. En for tidlig fremtræden kunne skade skolens renommé. I de første år optrådte pigerne derfor kun ved interne arrangementer på skolen ved for eksempel jule- og sommerafslutninger.

Niels Møller bad to sanglærere på skolen, der især varetog drengkorets solistundervisning, om at opbygge pigesangen. Det var en noget uoverskuelig opgave, som her blev lagt på Benthe Ettrup og Birthe Højby Nielsen. Men de påtog sig den med stor energi og engagement. Alt skulle mere eller mindre opfindes fra grunden, og der fulgte ikke penge med fra kommunen til andet end lærerlønninger, så der skulle improviseres og tænkes kreativt over hvor, hvad og for hvem man skulle synge.

Læreår

Den første optræden fandt sted kun fire måneder efter, at pigerne var kommet ind på skolen. Her foranstaltede pigerne i 8. klasse et luciaoptog. Men ellers holdt man sig de første par år til at synge et par sange til jule- og sommerafslutninger og lignende.

I marts 1976 holdt man den første forårskoncert i Sankt Annæ Salen, hvor alle årgange fra 6. til 9. klasse optrådte. Forårskoncerten blev en fast tradition ligesom luciaoptoget.

I sommeren 1977 dirigerede Niels Møller pigerne fra 8. og 9. klasse i Tivoli, hvor de sang J.P.E. Hartmanns kantate *En sommerdag* med Tivolis Symfoniorkester. Det var på en måde

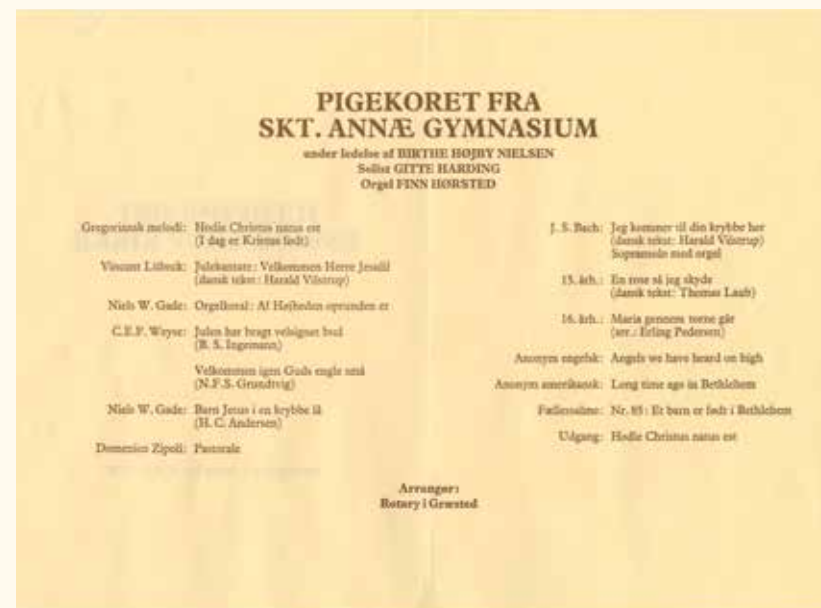
korets første 'store' offentlige koncert, men den falder også lidt uden for korets historie, da det hverken var korets dirigenter eller piger, der havde fået den fulde uddannelse på skolen, der optrådte.

Allerede året før havde Birthe Højby Nielsen givet en koncert med piger fra 7. klasse i Esbønderup og Vigerslev kirker. Det blev begyndelsen på en periode, hvor Benthe Ettrup og Birthe Højby Nielsen dirigerede koncerter i mindre kirker, på plejehjem og institutioner i København og omegn.

Birthe Højby Nielsen begyndte et samarbejde med Frederiksholms kirke i Sydhavnen tæt ved

Korets første koncertprogram

skolen, hvor pigerne flere gange sang med ved gudstjenesten. Det blev afsæt for, at koret fra 1980 fik en fast tilknytning til Helligåndskirken på Strøget i København, hvor pigerne siden har sunget til højmesse den første søndag i hver måned i skoleåret. I Helligåndskirken fik koret også et fast koncertsted.

Koret bliver voksent

I foråret 1979 havde de piger, der blev optaget i 3. klasse i 1973, nået 9. klasse og som den første årgang gennemgået hele sangtræningsforløbet. Nu synes man, at man havde et kor, der kunne præsenteres ikke bare uden for huset, men også uden for Danmark, og der blev arrangeret en koncertrejse til Israel. Den 15. maj 1979 præsenterede koret sit turnéprogram ved en koncert i Sankt Annæ Salen, som kan regnes som Sankt Annæ Pige Kors første 'rigtige' koncert.

Korets virke havde fundet en overordnet form. Pigerne gik Lucia i december og holdt julekoncert i Helligåndskirken, hvor de også sang til højmesser, og om foråret gav de forårskoncert i Sankt Annæ Salen. De oplevede nye koncertsteder på udlandsrejserne og fortsatte med at optræde til kirkekoncerter og som underholdende indslag i foreninger og ved kongresser og diverse møder i Københavnsområdet.

I 1988 tog koret for første gang på turné i Jylland, og siden da har pigerne jævnligt givet koncerter i hele landet.

Samarbejder og nye koncertformer

I 1983 begyndte Københavns Kommune for alvor at få ørerne op for det pigekor, man havde været med til at skabe, og inviterede koret til sammen med Gymnasiaekoret at optræde ved promenadekoncerter i Rådhushallen som led i kommunens sommerunderholdning. Kommunen har siden da gjort flittigt brug af pigekoret ved officielle lejligheder.

I 1981 holdt Sangskolen en fælleskoncert, hvor både pigekoret, drengekoret og Gymnasiaekoret sang, men ellers var det almindeligt, at pigekoret optrådte alene ved sine koncerter.

Fra 1990'erne har dette gradvis ændret sig – i 1994 deltog koret i en julekoncert i Radiohusets koncertsal sammen med Radiopige koret, hvor korene både sang sammen og hver for sig. I 1997 holdt man fælleskoncert med alle skolens tre kor i Domkirken. Det har man jævnligt gjort siden med koncerter, hvor korene både har sunget hver for sig og har forenet sig i fælles værker. Pigerne har også haft et samarbejde om koncerter med Gymnasiaekorets Kammerkor.

I 2001 begyndte et samarbejde mellem Sankt Annæ Pige kor, Radiopige koret og Konservatoriets Børnekor om fælles koncerter, hvor man både sang sammen og hver for sig. Op gennem nullerne udbyggedes samarbejdsidéen med mange andre pigekor i Danmark såsom Aarhus- og Esbjerg-konservatoriernes pigekor, Sønderjysk Pige kor og Klarup Pige kor. Samarbejdsprojekter er nu en central del af pigekorets aktiviteter,

Claus Vestergaard Jensen

hvor man både giver og modtager inspiration fra andre kor og korledere.

I Claus Vestergaard Jensens tid som chefdirektør begyndte man også at trække gæsteinstruktører til koret for at udvikle nye klang- og udtryksmuligheder. Chefdirektør Anne Marie Granau begyndte et frugtbart samarbejde med koreografen Panda van Proosdij om at inddrage bevægelse i pigernes optræden. Hun lavede bl.a. koreografi til Benjamin Brittens klassiker *A Ceremony of Carols*, som havde stået på pigekorets repertoire i mange år (og som de havde indspillet i 1997), men som nu pludselig fik en helt ny dimension.

Anne Marie Granau igangsatte også samarbejder med solister som pianisten Katrine Gislinge og accordeonisten Bjarke Mogensen for at bryde op

Erling Pedersen

Anne Marie Granau

Anne-Terese Sales

på det traditionelle koncertformat og give pigerne oplevelsen af ikke blot at blive akkompagneret, men at musicere sammen med professionelle musikere på meget højt niveau.

I 2019 begyndte Anne Marie Granau et samarbejde med Concerto Copenhagen med opførelser af musik for lige stemmer og orkester fra barokken, som koret tidligere kun havde dyrket i meget begrænset omfang.

I 2022 blev Anne-Terese Sales ansat som ny chefdirigent for Sankt Annæ Pigechor, og allerede i oktober samme år vandt pigechor sammen med Anne-Terese guld ved en international korkonkurrence. Ved julekoncerterne i 2022 i Helligaandskirken satte pigechor nye standarder for, hvor overbevisende og rørende korsang kan være.

Hvad skal man synge?

Frem til midt i 1800-tallet måtte piger og kvinder ikke synge uden for hjemmet. Der fandtes derfor – med få undtagelser – ingen pigechor, og derfor blev der heller ikke skrevet noget musik for sådan nogle kor. Den mest udbredte model for kormusik var den blandede sats med sopran, alt, tenor og bas, hvoraf sidstnævnte nødvendigvis må udføres af mænd.

Bachs passioner, Händels *Messias* og Mozarts *Requiem* er eksempler på værker, der er skrevet for drenge- og mandskor. Men de store komponister har ikke set den ligestemmige sats for pige- eller kvindestemmer som et interessant kunstnerisk felt at arbejde på.

Da Birthe Højby Nielsen og Benthe Ettrup gik i gang, måtte de hjælpe sig med, hvad der

fandtes. Trestemmige udsættelser af Weyses morgen- og aftensange og andre kendte sange og salmer lå lige for. Birthe Højby Nielsen tog fat i det klassiske repertoire, der fandtes, fx satser af Mendelssohn og Niels W. Gade, mens Benthe Ettrup mere orienterede sig mod den pædagogiske kortradition fra Zoltán Kodály.

Om den første forårskoncert i 1976 berettede Niels Møller i årsskriftet, at:

“29. marts var pigernes aften i Sankt Annæ Salen. Pigerne fra 6. og 7. xy udførte et udvalg af “Årets 12 måneder i sange” ledet af Benthe Ettrup. Birthe Højby Nielsen opførte Gades *Agnete og Havfruerne* med pigerne fra 6. og 7. uv. Pigerne i 1. real og 8. u sang ting af Weyse og to engelske folkemelodier dirigeret af Benthe Ettrup, og koncertens første afdeling sluttede med folkedans til sang og instrumenter fremført af pigerne i 6. og 7. klasse. Efter pausen lavede pigerne i 6. xy et rytmikprogram, som de kaldte “En dag i eventyrskoven” til musik af Paul Dukas’ *Trolldmandens Lærling*. Pigerne i 2. real og 9. u sang Mendelssohns motet *Veni Domine* dirigeret af Birthe Højby Nielsen og med Erling Pedersen ved orglet. Derefter ledede Erling Pedersen fra klaveret tre negro spirituals.

Det var en stor aften for vore piger, og det enorme program var så afvekslende og godt sammensat, at koncerten på intet tidspunkt virkede langtrukken.”

Der var både dans og sang ved den første forårskoncert i 1976

Havde nogen forventet en langtrukken aften? Niels Møllers noget lunke ros skal nok ses i lyset af, at han tidligere havde hævdet, at publikum ville gå til en koncert med Drengeskoret for at høre de musikalske værker, der blev opført, mens de vil gå til en pigekorskonzert for at høre pigerne synge. Han havde selvfølgelig ret i, at man ikke kan finde samme kunstneriske udtryk og dybde i en lille trestemmig sang af Weyse, som man kan i Haydns *Skabelsen*, og selvfølgelig viste den første forårskoncerts program, at der manglede musik for pigekor, der var mere end et pædagogisk middel til at bruge deres stemmer.

Man kunne på det tidspunkt ikke forudse, at det professionelt trænede pigekor inden for få år skulle kunne inspirere komponister til at skrive musik, der også var værd at høre for sit kunstneriske indholds skyld. Man var også bundet af en

traditionel opfattelse af, at en klassisk koncert er et sted, hvor publikum skal sidde og høre en opførelse af musikværker.

Siden da har opfattelsen af musik og koncerter ændret sig til at lægge mere vægt på, at koncerter er oplevelser og kommunikation med mange facetter. I den sammenhæng har Sankt Annæ Pigekor med held eksperimenteret med at inddrage andre elementer i deres performance, blandt andet koreografi og lys sætning.

Pigekoret på plade

Den rytmiske musik havde trange kår på Sangskolen i 70'erne (langt op i 80'erne blev den af nogle sanglærere betragtet som nærmest ødelæggende for stemmerne). Alligevel gjorde pigekorets ledere nogle forsøg, der dog somme tider faldt ret akavet ud. Helle Pedersen og

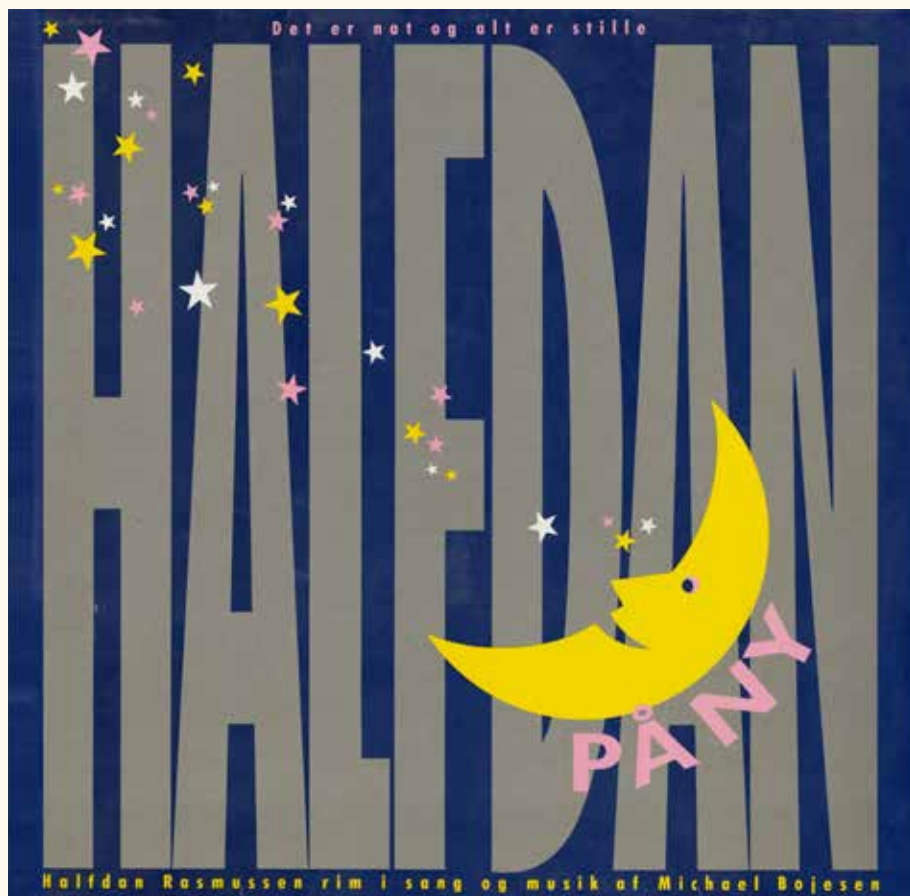
Louise Adrian, to piger fra den første årgang, mindes med en vis gysen et nummer med tekstlinjen 'Vi synger rock, rock, rock':

“Der er nogle værker, man slet ikke kan forstå, at vi har sunget – der var fx et potpourri – frygteligt at tænke på, at vi sang det, men det har vi ... Det var bare kreeret til at swinge, og det gjorde det overhovedet ikke,” siger Louise Adrian.

I begyndelsen af 80'erne begyndte nogle af korets instruktører, Erling Pedersen og Michael Bojesen, at arrangere musik for koret, hvor de inddrog elementer fra rytmisk musik på en mere kunstnerisk holdbar måde. Det gjaldt for Erlings bearbejdelser af sange med tekster af Jeppe Aakjær, der blev indspillet på pigekorets allerførste gramfonplade i 1984. Erling Pedersen havde allieret sig med jazzmusikere, blandt andet violinisten Finn Ziegler, og lavet arrangementer af 12 både kendte og mindre kendte Aakjær-sange, som blandede den klassiske kortradition med elementer af jazz og latinamerikanske rytmer.

“*Spurven sidder stum bag kvist ...* begynder traditionelt, men afbrydes af en samba! – en idé, der nok skal vække diskussion, forargelse og begejstring,” skrev sanglærer Bjarne Martin i en omtale. Forargelsen udeblev heldigvis, og pladen blev en succes, der stadig kan høres i radio og på streaming.

I starten var der ikke afsat midler til andet end sangundervisning for pigerne på Sangskolen.

Koncerter, arrangementer, indspilninger og rejser skulle lærerne selv finde penge til. Luciaoptogene og nogle koncerter gav lidt indtægter, som blev lagt i en cigarkasse og brugt til nye initiativer. Men det rakte ikke langt. Det var svært at finde penge til indspilningen af Aakjær-pladen. Men kort efter udgivelsen henvendte Bikubenfonden sig og tilbød et sponsorat, og langsomt fik man udvidet kredsen af donorer, der støttede korets

udbrede kendskabet til verdslige og kirkelige kor-kompositioner fra alle perioder, idet der lægges vægt på musik fra vort århundrede, herunder også rytmisk musik. Hermed markeredes en afstand til drengekorets historisk givne klassiske repertoire. At den rytmiske musik blev nævnt, var dengang progressivt og lidt udfordrende. Og at man gik ind i de genrer, var med til at give Sankt Annæ PigeKor et større publikum.

indspilninger og andre aktiviteter.

Nogle år senere fulgte Michael Bojesen op med en plade med Halfdan Rasmussen-sange, *Halfdan På Ny*. Bojesens arrangementer havde et mere gennemført afsæt i jazz og pop/rockballadestil men også stærke indslag af klassisk korsang. Både Erling Pedersens og Michael Bojesens satser blev udgivet og bruges stadig i vidt omfang i børnekor landet over, og har dermed givet en stærk inspiration til pigekorssangen uden for Sangskolen.

Pigekoret fik i 1984 en formålsparagraf, der sagde, at korets formål er gennem musikopførelser at

I 2016 gentog Erling Pedersen succesen fra Aakjærpladen med indspilningen af *Alle går rundt og forelsker sig*, en samling arrangementer af danske evergreens. Men rytmisk musik forstået som populærmusikgenrer som jazz, rock, pop mm. er aldrig blevet et kerneområde for koret. Det hænger blandt andet sammen med, at korets stemmedannelse og klang er rodfæstet i klassisk sangtradition. I dag er skellet mellem rytmisk og klassisk musik i øvrigt langt mindre skarpt. Komponister trækker i stort omfang på mange stilarter og genrer, også når de skriver for pigekor.

Bestillingsværker

Forbindelsen til Helligåndskirken betød, at gamle og nye salmer og kirkemusik fik en fremtrædende plads i repertoire. Kort efter Aakjærpladen indspillede pigekoret en plade med julemusik *Fra Himlen Højt*, der både rummede traditionelle julesalmer og et nykomponeret værk, som Benthe Ettrup havde bestilt hos komponisten Leif Kayser.

Efter denne plade er fulgt adskillige andre med ny kirkemusik af blandt andet Ib Nørholm og korets dirigent Claus Vestergaard Jensen. I det hele taget blev ny musik af samtidskomponister snart en væsentlig del af korets repertoire. Ved Dansk Komponistforenings 75 års-jubilæum i 1988 optrådte koret med et krævende program af komponisterne Niels la Cour, Jan Maegaard, Bo Grønbech, Leif Kayser og Per Nørgård.

Gennem årene har man i stadigt større omfang også bestilt værker udefra hos både etablerede komponister som Bent Sørensen og hos nyere eksperimenterende kunstnere som Nick Martin, hvis *Stabat Mater* for sopran, pigekor, akkordeon og klaver blev uropført af Sankt Annæ Pigekor på en turné i Finland i 2017. Mens disse linjer skrives, arbejder pigerne med det senest bestilte værk af Lil Lacy (der modtog Sonning Fondens talentpris i 2020).

COPENHAGEN GIRLS' CHOIR
FINLAND TOUR 2017

With participation of patron HRH Princess Benedikte of Denmark

Friday March 31 at 19.00 *Alandica, Mariehamn* – Admission 10€
Sunday April 2 at 16.00 *Turku Cathedral* – Free
Wednesday April 5 at 19.00 *Tampere Cathedral* – Admission 10€
Friday April 7 at 19.00 *Tempeliaukion Kirkko, Helsinki* – Free

Works by Piazzolla, J. Gade, Mäntyjärvi, Rehnqvist, Windekilde, Britten and N. Martin (world premiere) and others

Copenhagen Girls' Choir, Denmark
Andrea Pellegrini, mezzo
Bjarke Mogensen, accordion
Mette Juliane Christensen, piano
Anne Marie Granau, conductor

SINCERE THANKS TO OUR SPONSORS
AUGUSTINUS FONDEN, Knud Højsgaard Fonden, OAK FOUNDATION, ANT Foundation

Sankt Annæ Pigekor har været med til at drive en udvikling, hvor komponister er begyndt at skrive musik for lige stemmer i større omfang end før.

Det skyldes selvfølgelig til dels, at Sankt Annæ Pigekor og mange andre pigekor med dem har behov for musik, de kan opføre, men det skyldes i lige så høj grad, at pigekoret nu har nået en kvalitet i klang og udtryk, der gør det til et interessant og udfordrende medium for kunstnere at arbejde med.

Struktur med plads til eksperimenter

Man skulle også opfinde undervisningsplan og organisationsformer. Ud fra en opfattelse af at pigernes stemmer først modnedes senere end drengenes, fik pigerne færre sangtimer end drengene i de første år på skolen. I 6. og 7. klasse skulle pigerne træde sammen til 'begynderkor', mens 8. og 9. klasse skulle udgøre de egentlige koncertkor.

Til at begynde med delte Benthe Etrup og Birthe Højby Nielsen årgangene, men efter et par år havde de hele årgange, og man indførte en ret flad ledelsesform, hvor hver dirigent var ansvarlig for sin årgang, mens lederen af det års 9. klasser havde det overordnede ansvar.

Det gav rum for, at de enkelte dirigenter, hvortil nu også Claus Vestergaard Jensen, Erling Pedersen og Michael Bojesen hørte, kunne eksperimentere med klang og repertoire – men det gjorde det også svært at sætte en retning for korets overordnede udvikling.

Det professionelle pigekor

Da Birthe Højby Nielsen og Benthe Etrup omkring år 2000 nærmede sig pensionsalderen, begyndte man en diskussion om en ny struktur for koret. I 2000 tiltrådte Mogens Halken som sanginspektør, og han fik efter forhandling med Københavns Kommune indført nogle betydelige økonomiske og strukturelle forandringer.

Pigekoret blev nu i lighed med Drengekoret en selvstændig institution i kommunen med et fast driftstilskud, der sikrede bedre koncert- og udviklingsmuligheder. Pigerne fik flere sangtimer i de mindre klasser, så de kom på linje med drengene. I stedet for at hver årgang optrådte for sig, samledes 6.-7. og 8.-9. klasserne i to kor, hvilket især betød mere koncertaktivitet for 6.-7. klassekoret, der tidligere mest havde fungeret som træningskor.

I 2006 oprettedes et kammerkor for de ældste piger. Det var et ekstra tilbud til piger, der havde et ønske om at synge mere – og til dels også mere udfordrende – musik, end der var plads til i den almindelige koraktivitet. Der blev i 2003 oprettet en stilling som chefsdirigent, der fik det samlede ansvar for korets kunstneriske udvikling.

Claus Vestergaard Jensen søgte og fik stillingen, som han bestred til 2016, hvor Anne Marie Granau tog over. Indtil da havde sanglærerne selv stået for arbejdet med at arrangere koncerter, turner og pladeoptagelser. I 2003 blev der også ansat en producent, der stod for fundraising, praktisk planlægning, turnéarrangement mm., så korets dirigenter kunne koncentrere sig om det musikalske og kunstneriske.

Prinsesse Benedikte i samtale med Claus Vestergaard Jensen ved et besøg på Sangskolen

I 2005 påtog Prinsesse Benedikte sig at være protektor på samme måde, som Prins Henrik og siden Kronprins Frederik har været det for drengekor. Prinsessens protektion har sammen med et samarbejde med en række personer i kultur- og erhvervslivet hjulpet koret til at finde sponsorer og engagementer i ind- og udland.

Samlet set er der sket en professionalisering af Sankt Annæ Pigechor, der betyder, at det er blevet langt mere eksponeret end før.

Navnet over døren

Til at begynde med kaldte man koret for Sangskolens Pigechor. Det signalerede en opfattelse af, at

pigechor ikke var en kunstnerisk institution som Københavns Drengchor. Derfor undgik man også det ellers nærliggende navn Københavns Pigechor.

I 1985 skiftede man så til navnet Sankt Annæ Pigechor, der kunne brande koret som andet og mere end et skolechor. Da Drengkoret gik over til at kalde sig Royal Danish Chapel Choir i udlandet, blev der til gengæld åbnet mulighed for, at pigechor på turnéer nu optræder som Copenhagen Girls' Choir.

Pigerne boede i mange år anonymt på skolen. Da den nye skolebygning åbnede i 1972, stod der Sankt Annæ Gymnasium – Københavns Drengchor med store bogstaver over hovedindgangen.

Først i 2002 blev det ændret til Sankt Annæ Gymnasium – Sangskolen.

Fremtidens pigechor

Der er nu langt flere piger end drenge, der synger i kor i Danmark. Men det er en ret ny udvikling, der først for alvor kom i skred fra 1970'erne. Mens vi kan spore drengchorsang i hvert fald tilbage til Karl den Stores tid omkring år 800, har kvinder og piger stort set været forment adgang til at synge offentligt, i kirken eller i andre sammenhænge, siden 400-tallet. I nonneklostre kunne der i middelalderen nogle steder dyrkes korsang ved gudstjenesten, men det var mere tålt end ønsket af kirkens mænd.

Sankt Annæ Pigechors succes er et godt billede på, hvordan pigerne i korsang har etableret en selvstændig kunstnerisk platform.

Pigekoret foran Sangskolen. Da den nye skolebygning åbnede i 1972, stod der *Sankt Annæ Gymnasium – Københavns Drengekor* med store bogstaver over døren. I 2002 blev det ændret til *Sankt Annæ Gymnasium – Sangskolen*, så alle korene kunne føle sig hjemme.

Det var et ubestemt krav fra tidsånden om ligestilling mellem kønnene, der skaffede pigerne indgang på Sangskolen og dermed skabte grundlaget for Sankt Annæ Pigekor.

Halvtreds år senere stiller tidsånden nye spørgsmål om køn, identitet og samfund. Diskussionen kan ikke undgå at berøre pige- og drengekor. Nogle piger og drenge oplever,

at de har svært ved at finde sig til rette med deres kønsidentitet. De kan føle sig udfordret ved at synge med i kor, der fører kønnet i navnet. Det må man forholde sig til. Man kan i nogen grad imødekomme det ved ikke at lægge vægt på køn som det, der giver koret dets identitet, men i stedet se på korenes særlige klangkvaliteter.

Fortsat fokus på udvikling af pigekorets klang er centralt. Både piger og drenge kommer nu tidligere og tidligere i puberteten. Det betyder at pigerne i 5.-6. klasse nu har langt mere fyldige stemmer end for 30 år siden. Til gengæld er man blevet klar over, at piger omkring 7. klasse gennemgår en periode, hvor deres stemmer påvirkes kraftigt af deres fysiske udvikling, så de får problemer med at styre stemmens forskellige registre på samme måde, som drenge i overgang. Det kan kalde på at give koret en ny struktur.

Sanginspektør Mogens Halken siger om fremtidsudsigterne:

“Måske skal vi have 5.-6. klasse som det rigtig dygtige ‘børnekor’, hvor de synger med deres meget fyldige børnestemmer, inden stemmen skifter register, og så 8.-9. klasse, hvor de er kommet over registerproblemerne, hvor de er blevet bevidste om, at de har flere registre, og hvor de har udviklet deres randregister til en fyldigere funktion. Og så 7. klasse som et mellemår med individuel stemmetræning og måske en pause fra sangen for dem, der har brug for det.”

Heldigvis har Sangskolen nu fysiske, økonomiske og administrative rammer til at finde kreative svar på nye udfordringer.

Var pigernes indtog på sangskolen i 1973 upåfaldende, er det i dag svært at overse Sankt Annæ

Pigekor. I årsskriftet for 2009/10 konstaterede Claus Vestergaard Jensen, at Sankt Annæ Pigekor i det forløbne skoleårs 200 dage havde sunget ved mellem 60 og 70 koncerter og gudstjenester. Det ville sige, at medlemmer af pigekoret havde optrådt cirka hver tredje dag et eller andet sted i Danmark eller i udlandet. Siden da er aktivitets-

niveauet blevet øget, og efter 50 år er Sankt Annæ Pigekor blevet en central del af dansk koncertliv.

Koret har en helt særlig profil, både sammenlignet med bofællen Københavns Drengekor og med landets øvrige pigekor, ikke mindst hvad angår repertoiret med dets fokus på nykomponeret musik.

I begyndelsen kunne man med nogen ret hævde, at oplevelsen af en koncert med pigekoret mere beroede på, *at* de sang end på, *hvad* de sang. I dag er en koncert med Sankt Annæ Pigekor en mulighed for både at opleve klang, musikalitet og energi hos de unge mennesker og blive stimuleret og udfordret af nye kunstneriske og musikalske udtryk.

Sådan var det i 80'erne

af Astrid Helmer Mørck

Henriette Creutz Fingerhut startede i 1984, Sang 2. alt arbejder med salg af høreapparater

Hvorfor søgte du ind?

Min storebror gik allerede på skolen, så på den måde lå det lige til højrebenet og var praktisk. Jeg kan huske dele af optagelsesprøven, og hvordan jeg var vildt nervøs og meget koncentreret om at skulle lytte efter.

Vi tog på sommerferie, inden svaret kom, så brevet lå i postkassen, da jeg kom hjem. Og det var en enorm lettelse, da jeg åbnede det, kan jeg huske.

Hvilke minder fra koret har efterladt størst aftryk hos dig?

Turnéen til Canada husker jeg som kæmpestort. Vi var den første årgang, der rejste uden for Europa. Der var både plads til at opleve landet – vi så Niagara Falls – men der var også nogle bevægende, musikalske øjeblikke.

Jeg kan huske, vi sang i en kirke, hvor der var en masse danskere, der ikke havde været i Danmark i mange år. Vi sang *I Danmark er jeg født*, og det var så vildt at se de mennesker sidde med tårer i øjnene. Der fik den sang en ny betydning for mig.

Luciatiden står også meget klart for mig. Alting blev forstærket.

Hvad har du taget med dig fra din tid i pigekoret?

Jeg har fået en form for ja-hat med. For årene i koret har lært mig, hvordan man sammen kan starte med noget, der kan lyde helt horribelt, og så ender med at skabe noget virkelig smukt. Det er en kæmpe forløsning, når knokleriet betaler sig.

Koret har lært mig tolerance, empati, og at der er plads til at være forskellige. Jeg tror, at jeg har øvet mig i at komme væk fra den der "mig"-kultur, der godt kan fylde mange steder. Alle skal være der i koret.

Men jeg har også fået musikken med mig. Den kan jeg ikke leve uden i dag, hvor jeg stadig synger i et lokalt kirkekor.

En boblende fornemmelse i maven og en melodi på hjernen

Hvilke tanker gør man sig som dirigent, når man overtager et traditionsrigt kor, men samtidig skal sætte sit eget præg på det og bære det videre?

Af Astrid Helmer Mørck

Tonen sættes an i stemmegaflen og gives videre til sangerne.

Det er i det øjeblik, det musikalske rum skabes: når tonen bliver delt med koret, som holder vejret og venter spændt på, at musikken bliver frigivet fra Anne-Terese Sales' hænder.

Koret fokuserer på Anne-Terese Sales' hænder, der former fraserne, ændrer dynamikken, styrer åndedrættet og nuancerer klangfarverne. Og når koret som en samlet organisme følger hendes hænders bevægelser, sker der noget særligt.

Da Anne-Terese Sales i sommeren 2022 overtog rollen som chefdirigent for Sankt Annæ Pigechor, var det med en vis ærefrygt for det ansvar, man som musikalsk leder har for dannelse af en ny generation. Som chefdirigent for Sankt Annæ Pigechor arbejder Anne-Terese Sales med begej-

string og respekt for det traditionsrige og talentfulde kor.

“Det er en stolt følelse at stå i spidsen for de mange dygtige sangere, og det forpligter at lede og uddanne ungdommen,” siger hun.

En særlig naturlighed

Hun vidste, at Sankt Annæ Pigechor ikke er et kor som de fleste andre. Eleverne går til kor i skoletiden, og derfor må korprøverne tilrettelægges som en del af sangernes hverdag.

“Korsang er principielt blot et blandt mange fag på skoleskemaet, så der skal lidt mere til for at få alle med på sangglæden end i et kor, hvor alle sangere har meldt sig som en fritidsinteresse. De føler ikke, at de går til kor. Til gengæld får man som dirigent en helt særlig naturlighed forærende fra sangerne,” siger Anne-Terese Sales.

Som korleder er det altid en hårfin balance mellem det sociale og musikalske, og begge dele fylder meget for chefdirigenten.

Ud over det sætter Anne Terese Sales' baggrund som hørelærepedagog sit præg på korprøverne.

“Det er vigtigt for mig, at sangerne lærer mere end blot at synge. Der følger mange gode færdigheder med at være en dygtig korsanger, men desværre kan nogle af de mere teoretiske hurtigt blive overset i dannelsen,” siger Anne-Terese Sales, der derfor gør meget brug af hørelære, så sangerne bliver stærkere nodelæsere og mere bevidste om intonation og form.

Den enkle musik kan ejes af alle

Der er stor forskel på, hvilken musik de forskellige årgange synger. Det giver nemlig en progression, som motiverer korsangerne til at synge år efter år.

Foto © Jacob Skoubo Jensen

“Mens de udvikler sig sangteknisk, bliver de jo også ældre, og det må godt kunne mærkes på repertoirevalget og koncerternes udtryk,” siger Anne-Terese Sales.

“Det er dog tydeligt at mærke, at vi arbejder med en elitær størrelse allerede fra 6. klasse. Det er noget af dét, der gør Sangskolen unik: De unge stemmer, der synger det gamle – og krævende – repertoire.

Alligevel skal der være plads til at synge julesalmer, evergreens og *I Danmark er jeg født*.

“Musik, der bliver allemandseje, har i mine øjne høj værdi. Jeg ser denne type musik som et værdifuldt kernerepertoire i pigekoret og som en del af elevernes dannelse,” siger Anne-Terese Sales.

De fleste af Sankt Annæ Pigekors dirigenter har komponeret og arrangeret til pigekoret. Det er en vigtig del af repertoiret, dels fordi musikken er skrevet så konkret til korets sangere, og dels fordi det udvider repertoiret for pigekor markant.

“Jeg glæder mig til at videreføre den stolte tradition med at komponere til koret og ser frem til uropførelsen af både mine egne og andres værker.”

Jubilæumskoncerten kredser netop om ny musik til pigekor, med kompositioner fra både Anne-Terese Sales og andre danske komponister.

Fremtidens kor har endnu større rodnet

Meget af det, der gennem de sidste 50 år har formet Sankt Annæ Pigekor, skal bevares de næste mange år, mener Anne-Terese Sales. Musikken, juletraditionerne og måden, musikken står ved siden af de andre folkeskolefag på skemaet og bliver taget lige så alvorligt som dansk og samfundsfag.

Men Sankt Annæ Pigekor skal også være et kor, der udvikler sig. Så når verden udenfor bygningen på Sjælør Boulevard taler om kønsroller, bør det også mærkes i koret.

“Det er jo en meget svær balance, for der er noget vigtig *girl power* i det her sted, men vi skal også kunne rumme alle identiteter og undgå at være for forstokkede. Så for mig handler det om at være bevidst om det og fokusere på det løbende,” siger Anne-Terese Sales.

Oven i det, håber hun på, at fremtidens Sankt Annæ Pigekor bliver endnu bedre til at arbejde med kor andre steder på kloden.

“Det kunne være sjovt med et endnu større rodnet ud i verden,” siger Anne-Terese Sales.

Liv og sjæl og sangglæde

For Anne-Terese Sales er de allerbedste korprøver dem, hvor sangerne bagefter går ud af lokalet med en boblende fornemmelse i maven og en

melodi på hjernen. Nervøsitet skal der ikke være noget af.

For allervigtigst er det, at sangglæden holder ved og måske endda bliver en endnu større del af det at synge i Sankt Annæ Pigekor, hvis Anne-Terese Sales kan bestemme over fremtidens kor.

“At synge i kor skal være det vigtigste i verden for sangerne, og det skal være forbundet med de gode oplevelser. Så man lægger liv og sjæl i at sætte sit ‘s’ samtidig med sidemanden og få musikken til at leve. Men at brænde for noget kan også føre til bekymringen for at lave fejl. Jeg ser det som en af mine vigtigste opgaver at lære sangerne at balancere på denne knivsæg mellem perfektion og trykthed,” siger Anne-Terese Sales.

Anne-Terese Sales

- Opvokset i Kgs. Lyngby
- Uddannet Musikpædagog fra Det Kongelige Danske Musikkonservatorium (DKDM)
- Kandidatgrad i Hørelærepædagogik fra DKDM
- Kandidatgrad i Korledelse fra Syddansk Musikkonservatorium
- Har undervist i hørelære på DKDM og SAG MGK
- Bredt virke som dirigent for både børn og voksne
- Bor med sin mand og fire børn i Gentofte.

Sådan var det i 90'erne

af Astrid Helmer Mørck

Maja Bar Rasmussen
startede i 1999, sang 1. sopran, forsker i geologi
på Institut for geovidenskab og naturforvaltning

Hvorfor søgte du ind?

Mine forældre fortalte, at min nabo havde hørt mig synge, og sagde, at jeg skulle søge ind, når jeg en dag blev gammel nok. Min musiklærer sagde det også, og så var vi en fire-fem stykker fra klassen, der tog til optagelsesprøve. Mine forældre har altid syntes, at det var vigtigt, at det var mig selv, der besluttede, hvad jeg skulle. Så jeg tænkte meget over det med at flytte fra nogle af mine gode, gamle venner, få længere til skole og selv at tage toget. Der var mange af den slags snakke, før jeg besluttede, at jeg kunne skifte skole.

Hvilke minder fra koret har efterladt størst aftryk hos dig?

I starten var det sjoveste at have fælleskor med drengene. Det var hyggeligt og mindede mig om musikundervisningen, jeg kendte. Hørelære var lidt mere firkantet og teoretisk, hvor vi skulle lære kvintcirkler og systemer, men senere er det noget af det, jeg er blevet allermest glad for at have haft.

Vi var på turné i Italien i niende klasse, hvor jeg kan huske, vi sang den italienske nationalsang. Jeg har aldrig set Birthe (Højby Nielsen, red.) så glad, som da vi sang den. Hun havde rettet og rettet og rettet det sidste "si", så da vi sang det helt perfekt, var hun helt oppe at køre og lykkelig.

Når vi ikke sang koncerter eller øvede på turnéerne, så var der tid til at gå rundt i byen om eftermiddagen med veninder. Det var lidt voksent at rejse med koret uden forældre og at være en af de store, kan jeg huske.

Hvad er det, kormusikken kan, synes du?

Selve det at synge og at skabe harmonier sammen er virkelig dejligt. Jeg stod side om side med nogle af mine gode veninder, og når sangen går i gang, tænker man kun på dirigenten og på musikken. Det er det, at man sammen laver noget smukt. Som kor skaber man sammen.

Jeg kan godt lide, at man laver en lyd sammen, og jeg elsker at lande på sidste tone og ikke være faldet. Det er stadig vigtigt og motiverende for mig, når jeg synger i dag.

Det er jo egentlig et minde fra senere. Men da Claus (Vestergaard Jensen, red.) skulle begraves, var jeg med i kirken. Det var meget rørende at se, hvor mange tidligere pigekorspiger, der var mødt op. Det viser, hvor meget han, koret og kærligheden til musikken har betydet og fyldt for mange. Og for mig.

Hvad har du taget med dig fra tiden i pigekoret?

Det at læse noder har jeg været sindssygt glad og taknemmelig for at have lært. Jeg kan se, om det går op, ned eller om der fortegn, og det er naturligt. Det er som at læse en bog for mig i dag. Og

det ville have taget mig meget længere at lære senere i livet, tror jeg. Jeg tror også, at jeg har fået en forståelse for, hvornår man er professionel, og hvornår man kan fjolle lidt. Vi lærte at gå i et professionelt mode – ikke på sådan en militærmåde, men på den gode måde.

Jeg har gerne villet noget andet i mit professionelle liv. Det, tror jeg, har noget at gøre med, at jeg kunne mærke, at jeg var mere end hende, der sang. Det ville jeg gerne udforske efter folkeskolen. I dag er musik en mental pause og et frirum for mig. Det er virkelig definitionen på en hobby. Jeg synger stadig hele tiden, og når jeg ikke kan overskue at komme ud af døren til kor, så minder jeg mig selv om, hvordan jeg har det bagefter. Da jeg første gang startede i et blandet kor, var det et stort skift, at der var mandestemmer med. Men i dag er det noget af det allerbedste at høre tenorerne bakke op bag en.

Pigekoret på LP og CD

1979 *Københavns Kommunes Sangskole* (Olifant YLP 1633)

Benthe Ettrup. Optagelser med SAP, Københavns Drengekor, Sankt Annæ Gymnasiekor

1985 *Aakjær-sange* (DCD 8067)

Erling Pedersen. Sange af Jeppe Aakjær arrangeret af Erling Pedersen

1986 *Gabriel og Maria* (LPWH 115)

John Høybye. Musik af John Høybye

1987 *Fra Himlen Højt* (DCD 8103)

Benthe Ettrup, Erling Pedersen, Michael Bojesen. Julesalmer, Leif Kayser: Marias Lovsang

1989 *Halfdan på Ny* (DCD 8124)

Michael Bojesen. 15 sange til tekster af Halfdan Rasmussen komponeret af Michael Bojesen

1993 *Der står en lind* (DCD 8159)

Claus Vestergaard, Erling Pedersen, Michael Bojesen. Nordiske folkesange

1997 *A ceremony of Carols* (DCD 8189)

Birthe Højbye Nielsen. Musik af Benjamin Britten

1997 *Glædelig jul – Louise Fribo* (EMI 5565952)

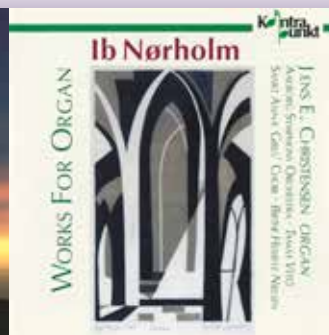
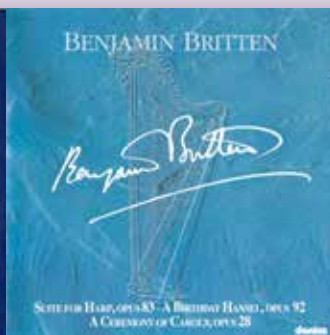
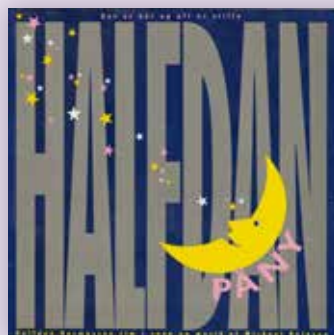
Barry Wordsworth. Julesange med Louise Fribo, Aarhus Symfoniorkester, kun kor på enkelte numre

1998 *Lidt af Evigheden* (DCD 8198)

Michael Bojesen, Benthe Ettrup, Birthe Højbye Nielsen, Erling Pedersen. Musik af bl.a. Michael Bojesen

1999 *De små synger julen ind* (Høst & Søn)

Jørgen Lauritsen. Julesange fra sangbogen *De Små Synger*

1999 *Det første og det sidste* (FM-CD 327 Folkeskolens Musiklærerforening)
Michael Bojesen. Musik af Michael Bojesen

1999 *Ib Nørholm, Julesorgen og -glæden* (Kontrapunkt 32295)
Birthe Højby Nielsen. Orgelmusik af Ib Nørholm samt julekantate skrevet til SAP

2000 *Make a Joyful Noise* (DCD 8218)
Claus Vestergaard Jensen. Kirkemusik af Claus Vestergaard Jensen (genudgivet 2016)

2002 *Tjen Herren med glæde* (Samvirkende Menighedsplejer)
Claus Vestergaard Jensen. Salmer om diakoni

2003 *Årets gang i Helligåndskirken* (DCD 8220)
Claus Vestergaard Jensen. Danske Salmer

2003 *Canticum Novum* (DCD 8213)
Claus Vestergaard Jensen. Ny dansk kirkemusik af Ib Nørholm, Leif Kayser, Mads Høck

2006 *Überørt af byens travlhed* (DCD 8229)
Claus Vestergaard Jensen/Erling Pedersen. Danske Salmer

2008 *Maria Concieved* (CR015 Cantando Records)
Claus Vestergaard Jensen. Musik af John Høybye

2011 *Den Allersidste Dans*. (PRCD 2064)
Erling Pedersen. Danske evergreens arrangeret af Erling Pedersen

2011 *Dreams and Landscapes* (PRCD 2063)
Claus Vestergaard Jensen/Bo Holten. Musik af Bo Holten, Maj-Britt Kramer, Uffe Englund, Michael Bojesen, Jens Erik Raasted

2014 *Forelsket i København* (PRCD 2073)
Erling Pedersen. Danske Evergreens arrangeret af Erling Pedersen

2019 *Knud Romers ABC* (Carlsen)
Anne Marie Granau. Bilag til bogudgivelse, tekst af Knud Romer, Musik af Bent Sørensen

2023 *Weyse – Morgen- og aftensange* (Dansk Sang 1446-FM-LP)
Anne Marie Granau. Musik af C.E.F. Weyse.

For Clara Glasdam kom den klassiske musik for alvor ind i årene på Sankt Annæ. I dag er den en stor del af hendes liv.

Foto: © Kind Of Opera, Hanna Holgaard

Musikken hænger ved

Af Astrid Helmer Mørck

Det er først, når kroppen og stemmen er med, at alting går op i en højere enhed, når Clara Glasdam spiller violin.

“Når jeg føler, at jeg virkelig spiller godt, så formår jeg at bruge alt det, jeg kender fra sangen, i violinen. Det er helt naturligt at overføre det og bruge det som referenceramme for mig,” siger Clara Glasdam, der går på musikkonservatoriet med violin.

Hun startede på Sankt Annæ Gymnasium i 2007, og gik der først i folkeskolen og bagefter i gymnasiet. ‘Hele pakken’ kalder hun de elleve år, som hun husker som gode og privilegerede.

“Det var en tid fyldt med gode og store oplevelser, venskaber og rejser. Det er meget unikt, at man gør noget så dedikeret sammen,” siger hun.

Da Clara Glasdam efter elleve år gik ud af skolebygningen med de gule mursten, satte hun kormusikken på pause, men hun fortsatte med at spille violin.

Musikken hang ved.

“I gymnasiet var jeg bange for, at det var en form for tunnelsyn – var der andet, jeg overså? Men jeg kunne ikke komme på noget specifikt, og det bekræftede nok også, at det var rigtigt at gå med violinen,” siger Clara Glasdam, der har spillet violin, siden hun var fem år.

To former for holdsport

At spille violin i et orkester og at synge i kor ligger ikke langt fra hinanden, mener Clara Glasdam. Først og fremmest, fordi man er afhængige af hinanden, hvilket hun også har mærket i de orkestre, hun har medvirket i.

“Når jeg spiller violin i for eksempel kammerorkestre, så er man meget ligeværdige, alle er lige vigtige. Det er en holdsport, ligesom korsang er det,” siger hun.

For Clara Glasdam ligger nøglen til at opnå det allerbedste musikalske resultat også i, at hun spiller med andre.

“Især samspillet med andre og deres initiativ kan gøre, at det føles som om, man er drevet af nogle andre energier. Så rammer man en form for rus,” siger hun.

Alligevel er der forskel på at viderebringe følelser gennem sang og violin, mener Clara Glasdam.

“Det er en anden formidlingsform. Men begge dele er rørende kommunikationsmidler, og når det lykkes, føles det meget ærligt,” siger hun.

Sangen er grundlaget for al musikalsk udfoldelse

Et af de orkestre, Clara Glasdam har spillet med, er Concerto Copenhagen.

Barokorkestret har optrådt med Sankt Annæ Pigechor, men har sidenhen også arbejdet med flere musikere, der har en fortid i koret, fortæller orkesterchef Nikolaj de Fine Licht. Sådan har det været i nogle år, og det er en fornøjelse hver gang, lyder det.

“Det er en synergieffekt, hvor både vi og koret får gavn af det, de andre kan,” siger Nikolaj de Fine Licht.

Når en musiker også er korsanger, giver det noget ekstra til musikken, mener orkesterchefen.

“Sangen er grundlaget for al musikalsk udfoldelse, så det er en stor styrke at kunne begge dele,” siger han.

Musikere med noget på hjerte

Concerto Copenhagen spiller barokmusik, og noget af det allervigtigste er at formidle et budskab gennem instrumenterne, forklarer Nikolaj de Fine Licht. Musikerne skal ville sige noget med de toner, de spiller.

“Dengang barokmusikken blev skrevet, opfattede man musik som en retorisk aktivitet, der

skulle overbevise lytteren om det, man havde på hjerte,” siger han.

Sådan er det også i dag.

“Lidt firkantet sat op burde enhver musiker også have fungeret som sanger i et omfang eller have berøring med det. Det er jo ikke tilfældet i dag, men det giver en ekstra dimension,” siger Nikolaj de Fine Licht.

Drømme og at sætte sig mål

Langsomt er violinen gået fra at være en hobby til at være et arbejde for Clara Glasdam. Det er en drøm, der er gået i opfyldelse, men også noget, der kan lægge pres på hende.

“Somme tider kan jeg blive lidt bange for, at det bliver for meget hverdag at spille koncerter, og at man kan miste gnisten. Men indtil videre har det været sjovt i 20 år, og jeg satser stærkt på at skabe forudsætningerne for, at det bliver ved med at være sådan,” siger hun.

Clara Glasdam har lagt en strategi for at undgå at gå i stå og bevæge sig fremad.

“Det er måske også noget, jeg har lært på Sankt Annæ – at turde sætte mig mål og ambitioner, der virker høje – også selv om der kan gå tid, før jeg når dem,” siger hun.

Men samtidig håber hun, at hun kan give noget af sin egen musikglæde videre til det alleryngste publikum.

“Jeg vil virkelig gerne skabe noget for børn, give dem en oplevelse med musikken og få dem til at synes, at det er sjovt. For det er mindst lige så vigtigt, at jeg rykker noget for andre, når jeg spiller violin,” siger Clara Glasdam.

Clara Glasdam

Født 3. oktober 1998

Begyndte til violin som 5-årig

Folkeskolen på Sankt Annæ Gymnasium
2007-2014

SAG MGK og gymnasium 2014-2018

Det Kongelige Danske Musikkonservatorium fra 2018, afslutter kandidat sommeren 2024

MDW (Universität für Musik und darstellende Kunst Wien) i Wien i 2020/21

Modtog i 2023 Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsens Talentpris

Sådan var det i 00'erne af Astrid Helmer Mørck

Laura Aller Jónasdóttir
startede i 2006, sang 1. sopran,
journalist og redaktør på Politiken

Hvorfor søgte du ind?

Jeg boede i Mozambique, men jeg kendte et par stykker, der gik på skolen. Når vi talte om det, synes jeg, at det lød fedt. Jeg søgte ind i syvende klasse, men først var der ingen pladser. Det var fordi en af drengene gik ud, at jeg fik en plads i ottende klasse.

Jeg havde det godt med, at det var musikken, der bar det. Det var meget motiverende for mig, kan jeg huske.

Hvilke følelser havde du, da du startede?

Jeg frygtede nok lidt, at jeg ikke var smart nok. At jeg ville stikke ud efter 3,5 år væk fra Danmark, og fordi jeg aldrig havde været fuld og den slags. Jeg havde haft meget fokus på det faglige. Men musikken kan man være lige om, og det mærkede jeg faktisk fra allerførste dag, hvor jeg kom ind på skolen med fletninger og smækbukser. Det, at vi sang sammen, gav et ekstra fællesskab.

Hvilke minder fra koret har efterladt størst aftryk hos dig?
Det var tydeligt, at man blev taget alvorligt. Når vi sang, var der noget på spil – både for os, men også for de voksne. Der blev delt noder ud, og så kørte

det ligesom bare og blev en fælles referenceramme. Sådan var det også på turnéerne, selv om vi var helt smadrede, så sad vi og sang alle stemmerne i bussen. Det var meget, men jeg synes også, at det var vildt fedt.

Jeg kom i kammerkoret i niende, og der kan jeg huske, at vi sang et nyt værk af Uffe Englund og Maj-Britt Kramer. Det var skrevet til os – det var ret vildt, synes jeg. Før havde jeg nok tænkt meget på musik som noget, der allerede fandtes.

Der opstod en særlig koncentration, når vi sang. Man fokuserede på noget andet end sig selv. Når man ser på, hvor akavet man kan være i den tid, blev det ligesom pilleret af, når vi tog en uniform på. Det var et sceneskift.

Hvad har du taget med dig fra din tid i pigekoret?

En af mange ting, jeg har med, er oplevelserne fra turnéerne, hvor vi var indkvarteret privat. Vi stod lidt på egne ben, men samtidig var der andre voksne.

Først og fremmest, så tror jeg, at jeg har lært noget om at indgå i et fællesskab, hvor man skal gøre sig umage, fordi der er noget på spil. Man skal levere, det er svært at være egoist og hver en stemme har værdi.

Jeg har ikke taget sangen videre professionelt, men jeg var kirkesanger i seks år og synger stadig i et kor på Vesterbro. Det giver mig et tidspunkt, hvor jeg kan tænke på noget andet end mit job og mit barn og bare være tilstede i øjeblikket og i min krop.

Pigekoret har også givet mig nogle venner, jeg ellers ikke havde fået. Dem ser jeg stadig i dag.

Fra pigestemme til den modne kvindestemme

At arbejde med pigestemmer er en meningsfuld proces, hvor man hjælper pigerne med gradvist at udvikle deres i starten spinkle stemmer henimod en friere og alderssvarende klang og på sigt en voksen stemme, fortæller Signe Alsted og Svend Prytz, der er dykket ned i arbejdet med pigers sangstemme i puberteten.

Af Astrid Helmer Mørck

Stemmen er på mange måder et skjult instrument. Det er kun dele af den, vi kan se, som for eksempel sangerens holdning, læbernes form, kæbens indstilling, tungens bevægelighed eller mangel på samme, og hvordan maven bevæger sig ud og ind, hver gang der skal ny luft ind for at skabe lyd.

“Resten af kendskabet til stemmen er i høj grad baseret på, hvad vi hører og forventer at høre, samt af vores æstetiske overvejelser,” siger Signe Alsted.

Hun har i 19 år arbejdet med unge stemmer og korindstudering på Sankt Annæ Gymnasiums Sangskole. Her har hun sammen med halslæge Svend Prytz og de andre sanglærere på skolen

stået for, at sangerne på bedst mulig vis udvikler stemmen, så den kan bruges hensigtsmæssigt resten af livet. Og her har de haft en særlig opmærksomhed på, hvordan stemmen forandrer sig i de år, hvor en sanger går fra barn til voksen.

En del af overgangen til pubertetsstemmen foregår ubemærket, og arbejdet med de unge pigestemmer er derfor en opgave, der kræver særlig opmærksomhed.

“Det er tydeligt når forandringerne ved stemmeovergangen er i gang hos drengene. Men for pigerne er det mindre tydeligt – både for omverdenen og dem selv. Det er derfor vigtigt at forstå pigernes vilkår i den periode,” siger Signe Alsted.

Foto © Kristian Skårhøj

Stereoanlæg med fuld klang

Den yngre pigestemme lyder anderledes end den modne pigestemme, der senere udvikler sig til den voksne stemme, og Signe Alsted sammenligner den klanglige forskel med lydforskellen der opstår ved betjeningen af henholdsvis bas- og diskantknappen på et stereoanlæg.

“Hvis man – lidt forsimplet – ser på et gammeldags stereoanlæg og skruer ned for bassen til nul, så er det kun diskanten, man hører – ligesom den unge stemme. Men hvis man åbner lidt for bassen, så bliver det en mere fuldendt lyd. Der sker noget klangligt, når den modne stemme udvikles,” siger Signe Alsted.

Signe Alsted og Svend Prytz forklarer, at stemmen, når den modnes, får “mere kerne”, fordi den lukker bedre, og klangens dynamiske overtoner har bedre betingelser, således at den kan bære stemmen ud, når man synger. Lyden er individuel, og den kan ikke konstrueres eller fremskyndes.

Hvis pigerne nænsomt og stille og roligt, i takt med det mulige for den enkelte sanger, får fornemmelsen af at finde den mere modne stemme og forstår at bruge den, kan sangerne opleve en friere følelse, når de synger, og på den lange bane kan man forebygge, at pigerne får skader på stemmen, siger Svend Prytz.

Han har været tilknyttet Sankt Annæ Gymnasiums Sangskole i 35 år, og han har set og hørt, hvordan sangerne har ændret sig individu-

Signe Alsted

elt i deres modningsprocesser, og hvilke udfordringer de har haft i forhold til at synge.

Meget tyder på, at arbejdet med pige-kræver individuel opmærksomhed, fordi pigerne trods samme alder modnes meget forskelligt, siger Svend Prytz.

Vaner og nye vilkår

Sangerne, der er en del af Sankt Annæ Pige- i dag, har generelt en anden opfattelse af, hvem de er, end de piger, der startede i koret for 35 år siden, oplever Svend Prytz.

Svend Prytz

“For 30 år siden havde pigestemmen en anden karakter. Pigerne havde ofte utætte, slanke og lidt svagere stemmer, hvorimod piger i dag udvikler kraftigere stemmelæber fra de helt små klasser,” siger Svend Prytz.

Det stiller nutidens sangpædagoger og dirigenter over for nogle andre udfordringer end tidligere.

En del af forklaringen på tendensen til kraftigere stemmelæber er muligvis, at støjniveauet er blevet højere i institutionsmiljøerne, forklarer Svend Prytz. Der skal bruges flere kræfter på at blive hørt, og disse vaner kræver det særlig

opmærksomhed at ændre, hvis man vil synge hensigtsmæssigt, siger han.

Derudover sætter puberteten tidligere ind, og da det har direkte indflydelse på stemmen, vil det hos mange piger opleves som en ændring af lyden tidligere i deres liv, end det gjorde for mange piger før i tiden. Der er eksempler på tidlig pubertet helt ned til 4. klasse.

Når man kommer i puberteten, oplever man sig selv på ny, både socialt og med at finde sig tilrette i sig selv. De psykiske tilstande og de sociale udfordringer er derfor vigtige at give opmærksomhed i det daglige pædagogiske arbejde, fortæller Signe Alsted og Svend Prytz.

Nogle piger sammenligner sig med hinanden og skaber uhensigtsmæssige forventninger til sig selv og hinanden i forhold til deres sanglige formåen. Nogle piger gemmer sig, andre piger kompensere med uhensigtsmæssige spændinger for eksempelvis at få mere kraft på stemmen, når stemmen i perioder ikke kan det, den plejer at kunne. Nogle piger oplever at have behov for mere plads til at være den, de er, ikke den, de bør være, når de synger i kor, forklarer Signe Alsted og Svend Prytz.

Pigernes identitetsudvikling skal derfor også have nænsom opmærksomhed, og den skal rummes bedst muligt inden for rammen. I modningsprocessen udvikler stemmen sig til den senere personlige individuelle stemme.

Generelt vil mange piger også gerne være mere på og vise, hvem de er, jf. diverse populære shows og muligheder for at vise, hvem man er, og hvad man kan. Mange piger har derfor allerede

tidligt høje individuelle ambitioner til deres stemmes formåen.

Der er i samfundet en bredere genre-mæssig palet at vælge ud fra, når man vil udvikle sin sangstemme. Mange piger vil eksempelvis gerne eksperimentere med mange forskellige genrer, siger Svend Prytz og understreger, at det er en god ting, hvis man samtidig respekterer vilkårene for udviklingen i de enkelte stadier i pubertetsstemmen, frem for at blive forført til at lyde som forbilleder, der måske er voksne og derfor har stemmer med andre vilkår.

Opdagelsen af den “modne stemme”

I modsætning til drengene, hvor knæk og et dybere stemmeleje afslører, at noget i stemmen ændrer sig, er overgangsstemmen hos piger mindre tydelig for omverdenen. Også for sangerne selv. Derfor kan overgangen til den modne stemme være drilsk.

Mange sangere vil holde fast i den lyse stemme, som er velkendt, og som de måske endda har haft særlig succes med i form af stjernestatus i de sammenhænge, hvor de bruger deres sangstemme, forklarer Signe Alsted og Svend Prytz.

Så ofte i de senere stadier, må man med disse piger lede efter den modne stemme, som de kan have gemt væk for at holde fast i den lyse pigestemme. Under sanglærernes vejledning skal pigerne opleve, at den modne stemme er der, og at den både er velklingende og lettere at bruge for dem, siger Svend Prytz.

“Det har været en stor oplevelse for mig at se, hvordan de selv oplever det, når de finder frem til den modne stemme,” siger han.

Hvis piger holder fast i pigestemmen og samtidig præsterer eksempelvis større eller mere gennemtrængende lyd eller synger mere, end de kan holde til, udvikles der ofte kompensationer og disse kan forårsage hævelse på stemmelæberne og andre skader. Ofte ses disse skader hos piger, der siden børnehaven har vænnet sig til at bruge stemmen kraftigt.

Gladere sangere og færre skader

Sammen med Svend Prytz er Signe Alsted ved at skrive en bog om netop pigestemmens udvikling. Svend Prytz har i sin mangeårige ansættelse på Sankt Annæ Gymnasium været med til optagelsesprøverne, hvor han har undersøgt, om stemmerne kunne klare mange timers ugentlig korsang, eller om der eksempelvis var knuder på stemmelæberne, ligesom han har fulgt de enkelte elever i deres vækst.

Han har undersøgt forandringerne i børnenes stemmer systematisk ved hjælp af kliniske undersøgelser, filmoptagelser af stemmelæberne og akustiske analyser, og har på den måde fundet tendenser i denne udvikling, som han inddeler i fem stadier.

Det er en god inspiration at kende til de fem stadier, når man underviser denne målgruppe i sang, lyder det fra Signe Alsted.

“Man får øje for, at undervisningen i perioder er underlagt nogle vilkår over tid, som skal respekteres. Man må eksempelvis i disse perioder sætte de æstetiske forventninger og forestillinger om klangen til side. De kan simpelthen ikke honoreres, fordi stemmen er under forandring. Hvordan undervisningen skal foregå, er op til fortolkning i den enkelte undervisningssituation. Det gælder både den tekniske udvikling via øvelser og valg af repertoire samt metode i det hele taget,” siger hun.

Alligevel håber hun, at hendes og Svend Prytz’ arbejde kan inspirere med forslag til undervisningsmæssige overvejelser

i arbejdet med syngende piger. De nævner for eksempel nogle fysiologiske omdrejningspunkter, som de mener er væsentlige at have fokus på i den sangtekniske udvikling med netop denne målgruppe.

“På Sankt Annæ Gymnasium har et unikt samarbejde mellem halslægen og sanglærerne været dagligdag gennem flere generationer. Vi skylder derfor, ud over Svends vedholdende interesse for området, både nuværende og tidligere generationer af sanglærere på Sankt Annæ Gymnasium en kæmpe tak for bidrag til den samlede kompetence,” siger Signe Alsted.

Hvad er fuldregisteret?

Fysiologisk er fuldregisteret den dybe del af stemmen og skal ikke forveksles med tale-registeret, der ofte også er mixet med mellemelejet. I denne registerfunktion deltager stemmelæberne i svingningerne med fuld masse – deraf navnet fuldregister. Piger med overgangsstemmer er udfordret i de forskellige registerfunktioner: fuldregisterfunktion, mellemregisterfunktion, randregisterfunktion og evt. kortregisterfunktion samt de forskellige passager derimellem.

De fem stemmestadier

Udviklingen fra pige- til kvindestemme strækker sig fra 10-11 års alderen til 22-24 års-alderen. Hvert stadium har sine særlige udfordringer og hensyn, der skal tages, for at sangeren undgår at overbelaste eller beskadige stemmelæberne og skabe gode betingelser for at udvikle den modne sangstemme.

Stadie 1

Talestemmen er luftfyldt, og for en del sangere begynder de øverste toptoner at svigte, blandt andet fordi stemmelæberne begynder at vokse. Sangstemmen kan miste en del af overtonerne og blive lidt klangløs og utæt, medmindre sangeren lærer sig at støtte stemmen med bløde ansatser med særlig opmærksomhed i fuldregisteret. Talestemmen kan blive lidt hæs, og næsehule, bihuler, svælg samt kæben begynder langsomt at vokse.

Stadie 2

Den voksne kvindes talestemme begynder at dannes, og talestemmen bliver en anelse dybere. Væksten af stemmelæberne tiltager og hæver, så lukkefunktionen forringes (mutationstrekant). Kroppens længdevækst tiltager, og ryggen bliver svagere, så støttefunktionen forringes, og sangeren forsøger at kompensere med overkompression. Svælget er snævert med forstørrede mandler, der påvirker stemmeklangen.

Stadie 3

Stemmelæberne vokser nu til fuld længde, men er stadig hævede. Der er styringsbesvær med svage muskler i stemmen med registerknæk og tendens til at aktivere fuldregisterfunktionen oppe i mellemelejet. Sangeren vælger ofte at fastholde sin pigestemme med tendens til nasal klang for at undgå styringsbesværet, selvom man arbejder med forbedret støtte og afbalanceret *flowphonation*.

Stadie 4

Sangeren er udvokset, men stemmelæberne er endnu ikke færdigudviklede, så den finere koordination af strubemusklernes mangler endnu. Stemmen er blevet kraftigere, men klangen er endnu svag, hvorfor der er tendens til overkompression. Derfor skal sangeren stadig være forsigtig, når hun sætter en tone an. Der skal være fokus på afspænding, træning af ryggen og støttefunktionen, så stemmen kan få et balanceret flow. Nu kan den endelige stemmetype i koret fastsættes.

Hvad er flowphonation?

Flowphonation er en funktion, hvor samspil mellem flow, kompression og støtte lykkes i en afbalanceret form. Det er en afgørende funktion, der uanset genre og målgruppe altid skal være i balance. Målet er, at man undgår uhensigtsmæssig kompression, uhensigtsmæssigt flow eller mangellukke, der på sigt kan udvikle kompositioner og eventuelle skader.

Stadie 5

Overgangene mellem de forskellige registre er bedre, og hos lyse stemmer bliver stemmeomfanget større. Stemmelæbelukket har ikke opnået optimal styrke endnu, hvorfor der ofte ses halsspændinger som komposition. Det er derfor vigtigt, at støttefunktionen bliver optimal. Klangen bliver ofte lettere nasal og grødet på grund af overkompression, og stemmelæberne hæver op.

Den modne kvindestemme

Hos pigerne modnes stemmeklangen fra pigestemme til kvindestemme og mangellukket (mutationstrekanten) forsvinder til sidst. Omkring 24 års-alderen er væksten af stemmelæberne afsluttet. Ofte har mange unge kvinder luft på stemmen, der kan fortsætte længe efter, at puberteten er afsluttet. Det skyldes ofte overkomprimeret talestemme på grund af utilstrækkelig støtte. Udviklingen af den gode sangstemme er således en længerevarende proces.

Sådan var det i 10'erne af Astrid Helmer Mørck

Rose Linn Albertus
startede i 2010, sang alt og 2. sopran,
pædagogmedhjælper i en børnehave

Hvorfor søgte du ind?

Jeg var faktisk lidt nervøs over det med at skifte skole. Så det var faktisk mest min mor, der sagde, jeg skulle prøve at søge ind – hvis jeg kom ind, så aftalte vi at give det en chance til efterårsferien.

Jeg kan huske, at vi kunne vælge mellem tre sange til optagelsesprøven. Jeg valgte 'I østen stiger solen op'. Og da jeg fik brevet om, at jeg var kommet ind, kan jeg huske, at jeg blev ret stolt. Det var jo egentlig ret vildt, at jeg sang godt nok, tænkte jeg.

Hvordan var den første tid på skolen?

Da jeg havde gået der lidt, kunne jeg godt se, at det var en mega fed skole. Jeg fik hurtigt nogle gode venner. Det var mega fedt at synge sammen med dem, at skabe noget. Det har jeg også tænkt over siden.

Der er noget fællesskab, der går igennem det hele, og musikken og koret gav en fællesnævner. Hvis man så ud i gården i et frikvarter, så vidste man, at alle kunne synge. Det var noget særligt.

Hvilke minder fra koret er særlige for dig?

Et af dem er en turné til Finland, hvor vi skulle fejre deres 100 års uafhængighed. Vi fløj derop i

et lillebitte fly, og vi blev indkvarteret privat hos finske familier. Det var nogle gode koncerter, og vi var i sauna og mødte sangere fra andre kor. Det var en sjov – og stor – oplevelse.

Der er også julekoncerterne, som jeg stadig tager ind og ser. Det er virkelig stemningsfyldt, og

jeg kan sidde og synge med på sangene, vi selv har sunget. Jeg kan huske, at min mor tudede, da hun så os gå luciaoptog.

Jeg husker især Benjamin Brittens *A Ceremony of Carols*. Noderne stod i et lille blåt hæfte, der var harpe med, vi havde en lille koreografi og kirken blev lyst op. Det var smukt.

Hvad tager du med dig?

Jeg har fået mig nogle gode venner. Vi fjollede og snakkede og var veninder. Men det var som om, at når vi skulle synge, så blev det seriøst. Så satte vi os rigtigt på stolene og fokuserede meget, og jeg tror, at vi lærte noget om at arbejde sammen, når det gælder. Og at man kan skabe noget sammen, der er stærkere end det, man kan selv.

Jeg lærte også at spille klaver og at læse noder. Og så blev jeg introduceret til en masse forskellige genrer – især klassisk musik, som jeg ikke havde hørt så meget før. Men det fylder stadig for mig i dag.

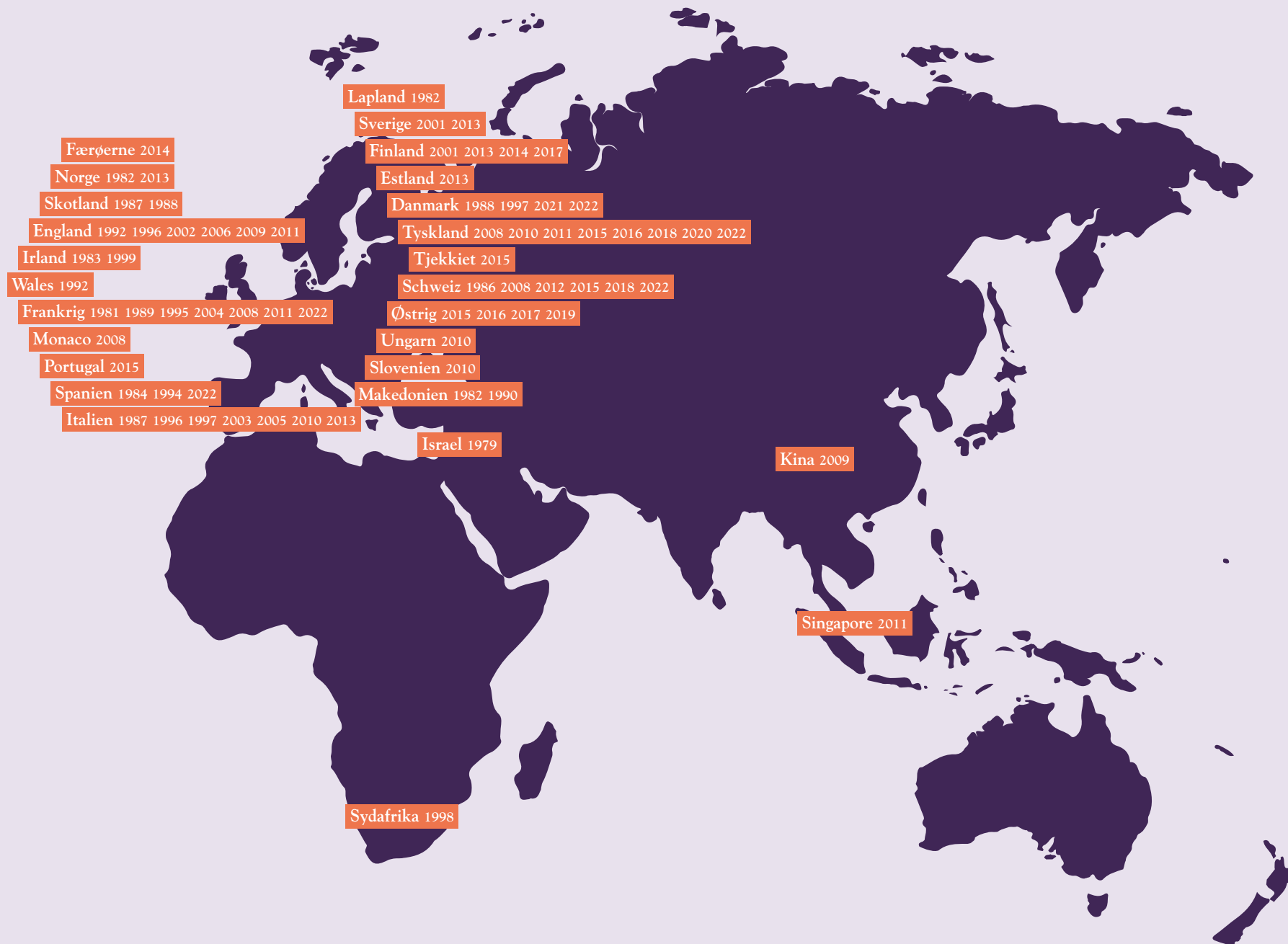
At jeg kan være stolt af det, vi lavede. Der var en form for stolthed forbundet med at synge og det, vi kunne. Den følelse oplevede jeg første gang for alvor på Sankt Annæ, og den, tror jeg, er meget vigtig at tage med videre.

Pigekoret på verdenskortet

Turnéerne giver sangerne nogle helt særlige oplevelser både musikalsk og menneskeligt.

Af Henrik Palsmar og Astrid Helmer Mørck

Pigekoret synger i Kibbutz Dorot.

I 1979 rejste pigekoret for første gang til udlandet. Turnéen til Israel, der var arrangeret af Birthe Højby og rektor Poul Nielsen, blev i mere end én forstand en markering af, at det første hold piger, der blev optaget i 1973 og havde gennemført hele uddannelsesforløbet fra 3. til 9. klasse, nu var et flyvefærdigt kor.

“Jeg tror, at forældrene pressede lidt på og sagde: Hey, pigerne skal også opleve noget,” siger Helle Pedersen, der var med på første turné.

Turnéen kom på plads, blev nævnt i aviserne og “var en ret stor ting”, husker den i dag professionelle sanger.

Året efter rejste koret til Polen, og siden har pigerne med undtagelse af corona-årene hvert år været på en eller flere rejser: De har rejst i Danmark, Færøerne og Grønland og besøgt USA, Canada, Slovenien, Tjekkiet, Ungarn og de fleste af landene i Vesteuropa.

De mest eksotiske mål var Sydafrika i 1998 og Singapore, som Kammerkoret besøgte i juli 2011.

På en korrejse ser man ting, man ikke ville se på en turistrejse med familien. Man bliver modtaget af borgmestere og ambassadører, optræder spændende steder og kommer bag kulisserne i store katedraler og koncertsale. Desuden er flere af værkerne på andre sprog, som får et nyt liv for koret, fordi de opfører dem for et publikum, der selv taler sprogene.

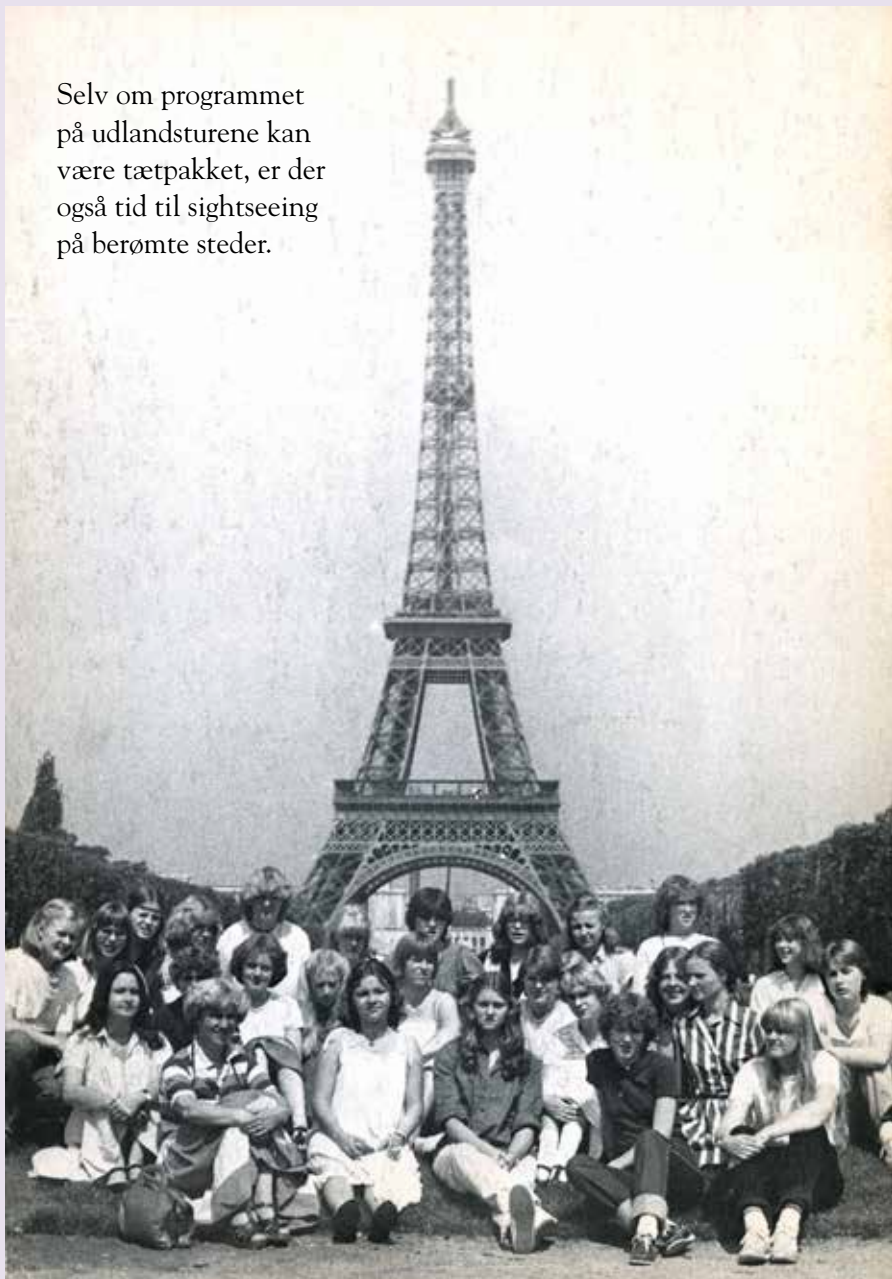
Og tit er pigerne indkvarteret hos lokale familier, hvilket kan være en udfordring, men også en stimulerende oplevelse, som man aldrig glemmer.

“Vi kom i en værtsfamilie i kibbutz, og det var helt fremmed. Vi sang også på hebraisk, og det var en vild oplevelse,” siger Helle Pedersen.

Maja Bar Rasmussen, der sang i koret i 90'erne og blandt andet var på turné i Italien, husker også tidspunkterne uden for koncerterne som tidspunkter, hvor hun gjorde vigtige erfaringer.

Selv om programmet på udlandsturene kan være tætpakket, er der også tid til sightseeing på berømte steder.

“Det gav en følelse af at være voksen. Når vi ikke sang koncerter eller øvede på turnéerne, var der tid til at gå rundt i byen om eftermiddagen med venner. Det var lidt voksent at rejse med koret uden forældre. Jeg mærkede, at jeg var en af de store, kan jeg huske,” siger hun.

For koret som sådan er det vigtigt at prøve nye koncertsteder og ikke mindst at møde andre pigekor for at se, om de nu er på et højere eller lavere niveau end koret selv. Det giver uundværlig inspiration til videre udvikling.

I 2012 stillede koret op i to kategorier i korkonkurrencen World Choir Games i Cincinnati, hvor de vandt sølv. I Anne Marie Granaus tid som dirigent har turnéerne ofte omfattet deltagelse i korkonkurrencer, hvor pigerne som nævnt mange gange har opnået topplaceringer.

“Gør vi det for at vinde? Faktisk ikke. Men (næsten) kun for at konkurrere mod os selv – i bedste atlet-ånd!,” skrev Anne Marie Granau i årsskriftet 2019-20.

Livet i turnébussen er noget af det, mange tidligere sangere ser tilbage på med gode minder. Blandt andet fordi man kan øve det bedste fra repertoiret.

*Arne Berg og Erling Pedersen var med, da det hele startede.
Uden dem var der aldrig blevet et Sankt Annæ Pige Kor, der kunne fejre 50 år.*

Det liv, vi har haft her, glemmer vi aldrig

Af Astrid Helmer Mørck

Anekdoterne står i kø, når man spørger Arne Berg og Erling Pedersen om, hvad Sankt Annæ Pigechor er for et kor. For de to ældre herrer, der sidder ved siden af hinanden i skolens koncertsal, var med fra begyndelsen i 1973, hvor de første piger blev optaget som elever på Sankt Annæ Gymnasium, og Sankt Annæ Pigechor blev en realitet.

Arne Berg, der var sanginspektør på Sankt Annæ Gymnasium i 16 år, fortæller, at optaget af piger var i takt med tiden:

Eleverne blev "dus" med læreren, og der blev dristigt ønsket *Når jeg ser et rødt flag smælde* til morgensang. Med pigerne som sangelever gik Sankt Annæ Gymnasium, ifølge Arne Berg, fra "det helt klassiske, måske lidt antikvariske med en drengeskole, og så ind i en ganske normal skolehverdag med drenge og piger fra bund til top."

"Så flaget kom op," siger han.

Sammen med en lille gruppe lærere – Birthe Højby Nielsen, Bente Ettrup og Erling Pedersen – blev Sankt Annæ Pigechor en realitet.

Drengene huserede i C-fløjen, mens pigerne var i A-fløjen af skolebygningen. Først sang de i metalsløjdlokalet.

"Så bearbejdede vi stemmerne i metalsløjde, og der var faktisk en udmærket akustik med fliserne på gulvet," siger Erling Pedersen, der akkompagnerede og dirigerede koret.

"Men der gik ikke længe, så fik vi en rigtig sangsal med klaver og skabe."

Både Erling Pedersen og Arne Berg havde selv sunget i drengekoret og havde meget erfaring med musik og kor, mens pigesangen var et nyt område for dem. Og fordi repertoiret for pigechor ikke var i samme størrelse som for drengekor, lå der et arbejde i at forme korets lyd og profil.

"Særligt under Birthe og Benthe blev den klanglige opbygning, der stod som et stort vartegn for pigechor, skabt," siger Erling Pedersen.

Sankt Annæ Pigechor blev gradvist til det, vi kender i dag: Der blev skrevet ny musik til pigechor, indspillet plader og opført koncerter både i ind- og udland. Altsammen i en atmosfære, hvor der var højt til loftet og nyuddannede energiske

lærere, der samtidig arbejdede med en stor professionalisme, husker Erling Pedersen og Arne Berg.

"Det var ikke så hierarkisk opbygget, og alle kom til at lede pigerne i en eller anden omgang," siger Erling Pedersen.

Allerede fra korets første år var der Lucia-koncert i Høsterkøb Kirke i Nordsjælland. Det er der også den dag i dag. Og de danske sange, som den første årgang piger sang, er også en del af koret anno 2024's repertoire.

Hvad har tiden på Sankt Annæ Gymnasium betydet for jer?

"Jeg er voldsomt glad. Og stolt. Det er en Guds gave at få lov til at arbejde med så mange talentfulde børn og voksne. Det er et dejligt liv," siger Erling Pedersen. – Arne Berg nikker.

"Jeg ser stadig fire af mine gamle klassekammerater, og vi er altid rørende enige om, at det store vendepunkt i vores liv var, da vi kom ind som elever her på skolen. Hele det liv og den inspiration, jeg har fået – også som lærer her – den glemmer jeg aldrig," siger han.

Sankt Annæ Girls' Choir

Tempeli aukion kirkko,
lauananta 22. syyskuuta klo 19.00

Katarina Kyrka
onsdag den 26. september kl. 19.00

Admission free

Sankt Annæ PigeKor

La Chœur de jeunes filles de Copenhague
Den 1. postboks af S.A.A. PigeKor Selskab

Tournée 2008

来自美丽的世界童话王国 · 深受丹麦女王青睐与讚赏
一群为音乐而生的小美人鱼 · 独一无二的甜美歌喉唱响神奇音乐国度

2009年3月28日 周六 19:30 中山公园音乐堂
7.30pm, Sat. March 28, 2009 Forbidden City Concert Hall, Beijing

美人鱼在歌唱
— 丹麦哥本哈根少女合唱团音乐会
Copenhagen Girls' Choir, Denmark

指挥: 克劳斯·杰森
Conductor: Claus Vestergaard Jensen

曲目: 我出生在丹麦 摇篮曲 大海之歌 天鹅之歌 西区故事 往事
丹尼少年 四月天 英国乡村花园 快乐 寂静的森林 拉丁歌曲3首

票价: 30 60 90 120 180 280 380元

Program: West Side Story, One Upon A Time, Swansongs, I Am Born in Denmark
Lullaby, Danny Boy, Songs from the Sea, April Day, Happiness, 3 Latin Songs
English Country Garden, The Silent Forest I skovens dybe, stille ro

Tickets: 30 60 90 120 180 280 380yuan.

9. Mai '09 · 13.00 Uhr

St. Annæ Mädchenchor

Konzert

Eintritt frei!

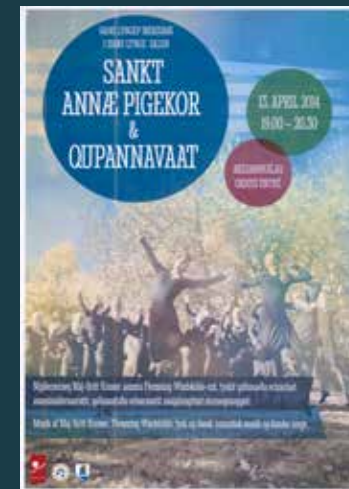
Ev. Stadtkirche am Marktplatz

SANKT ANNÆ PIGE KOR & OUPANNAVAAT

13. APRIL 2008
19.00 - 20.30

Ev. Stadtkirche am Marktplatz

SANKT ANNÆ PIGE KOR

200 ÅR

NIELS WILHELM GADE

Fredag d. 28. april kl. 17 - GRATIS ADGANG
Esajas Kirke, Malmøgade 14, København Ø

Agnete og Høfruerne op. 3
Aarstidsbilleder op. 51
3 nordiske tonebilleder op. 4

Sankt Annæ PigeKor | Mette Juliane Christensen, Charlotte Thaning, klaver
Anne Marie Granau, dirigent

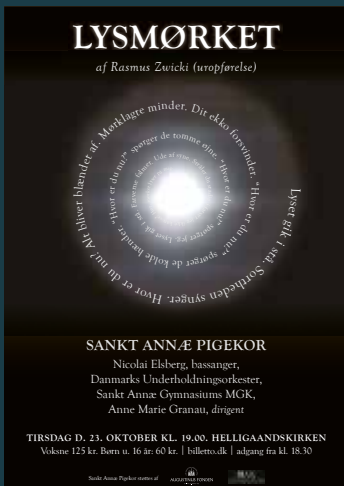
LYSMØRKET

af Rasmus Zwicki (uropførelse)

SANKT ANNÆ PIGE KOR

Nicolai Ebsberg, bassanger,
Danmarks Underholdningsorkester,
Sankt Annæ Gymnasium MGK,
Anne Marie Granau, dirigent

TIRSDAG D. 23. OKTOBER KL. 19.00. HELLI GAANDSKIRKEN
Vokse 125 kr. Børn u. 16 år: 60 kr. | billetvokd | adgang fra kl. 18.30

SANKT ANNÆ PIGE KOR
MÄDCHENCHOR HANNOVER

25. oktober kl. 19.30 i Helligaandskirken

Nicolai Krügel, piano
Dirigeret af Anne-Terese Sales og Andreas Felber

Verker af
Felix Mendelssohn
Franz Schubert
Ralph Vaughan Williams
Carl Nielsen

Gratis entré

CHOIR CONCERTS

7 March 19.30 – Centre Cécuménique
150, Route de Ferney – entrée libre

10 March 17.00 – Temple de la Madeleine
Geneva Old Town, 20, Rue de Toutes Armes – entrée libre

COPENHAGEN GIRLS CHOIR

CONDUCTED BY ANNE MARIE GRANAU
METTE JULIANE CHRISTENSEN, PIANO & ORGAN

Sagde pigen i kor
af Louise Lenius

SANKT ANNÆ PIGE KOR
HALVCIRKEL · TAIGA · SANKT ANNÆ MGK
Anne Marie Granau · dirigent

SPIK DANSK 2021

Tirsdag d. 2. november kl. 19.30 · Helligaandskirken · Nøls Hømøngsgade 5 · København
Onsdag d. 3. november kl. 19.30 · Sankt Hans Kirke · Sankt Hans Pads 1 · København

SANKT ANNÆ PIGE KOR

Vokse sammen

Lil Lucy – Vokse Sammen (arrangeret)
Sange fra Pernille Søgaard, Nancy Dahlberg, Amy Beach, Lili Boulanger

SANKT ANNÆ PIGE KOR · SANKT ANNÆ MGK
Musikere fra DANMARKS UNDERHOLDNINGSORKESTER
Anne-Terese Sales – musikalsk ledelse

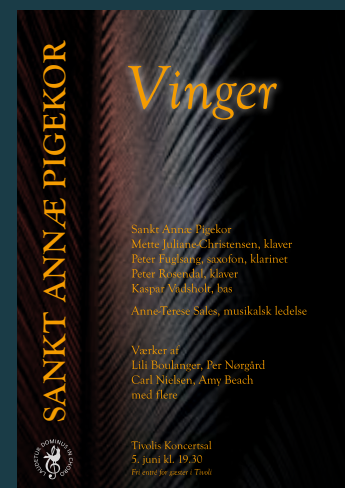
SANKT ANNÆ PIGE KOR

Vinger

Sankt Annæ PigeKor
Mette Juliane Christensen, klaver
Peter Fuglsang, saxofon, klarinet
Peter Rosenblad, klaver
Kasper Nybølle, bas
Anne-Terese Sales, musikalsk ledelse

Værker af
Lili Boulanger, Per Norgård
Carl Nielsen, Amy Beach
med flere

Tivolis Koncertsal
5. juni kl. 19.30
Pris: 100 kr. / 50 kr. / 25 kr.

Sankt Annæ PigeKor
50-års jubilæum 2023/2024

Hånd i hånd
1. november

Helligaandskirken kl. 19.00

Liturgikontor af
Maj-Britt Kramer
Pernille Søgaard
Matti Borg
Christian Praestholm
Christian Berg
Anne-Terese Sales

Sankt Annæ PigeKor
Organist: Mette Juliane Christensen, klaver
Anne-Terese Sales, dirigent

Pigekoret

Sankt Annæ PigeKor
JUBILÆUMSKONCERT
1781-2024

25. maj 2024 kl. 19.30 - Sommerens Musikfestival

FORÅRSKONCERT // SANKT ANNÆ PIGE K O R
FORÅRSKONCERT
21. april kl. 19.30 / Helligaandskirken

Sankt Annæ PigeKor
SOMMERKONCERT
TILBISSET I LØVENÅS

25. juni kl. 16.00 - Pilsner, Pilsener, Pils

JULEKONCERTER // SANKT ANNÆ PIGE K O R
JULEKONCERTER

9. dec. Helligaandskirken 12. dec.

AAKJÆR 150 ÅR
Stille hjerte

AAKJÆRSANGE
OPLÆSSNINGER
FORTÆLLINGER

11. oktober kl. 16
Helligaandskirken
Niels Henningsgade 5
1153 København K.

Sankt Annæ PigeKor
50-års jubilæum 2024
Østersøen tur/retur
21. marts

Jubilæumsturné
Oslo 10. marts
Stockholm 12. marts
Helsinki 14. marts
Tallinn 16. marts
København 21. marts
Helligaandskirken kl. 19.30

på plakat

SANKT ANNÆ PIGE K O R
COR VIVALDI - PETITS CANTORS DE CATALUNYA

Te deum laudamus *Te Dominum confitemur*

Albert Guinovart
TE DEUM

Helligaandskirken
26. maj kl. 17.00

Billetter sælges på billetto.dk eller i døren
Voksne: 100 kr. · Børn under 16 år: 50 kr.

Med støtte fra AUGUSTINUS FONDEN

JUL MED SANKT ANNÆ PIGE K O R 2016
Christmas by Candlelight

Helligaandskirken
LØRDAG d. 17. december kl. 16.30
SØNDAG d. 18. december kl. 16.30

SANKT ANNÆ PIGE K O R
Line Christensen, mezzosopran, Mike Bracciglini, tenor
Sopranoer: Clara Østergaard, Annelise Lindholt-Larsen,
Cathrine Gammeltoft-Hansen & Lasse Skjær
Caitriana Yeats, harpe
Mette Juliane Christensen, orgel
Anne Marie Granau, dirigent

Sankt Annæ PigeKor
50-års jubilæum 2023/24
Julekoncert
15.-17. december

50 års julegaver i Helligaandskirken på Strøget

Sankt Annæ PigeKor
Dansk Musikskole
Mette Juliane Christensen, klaver
Anne Marie Granau, dirigent

ANTONIO VIVALDI
Dixit Dominus
NICK MARTIN
Stabat Mater, Two Doomer Laments

Sankt Annæ PigeKor
Concerto Copenhagen
Det Kongelige Danske Musikskonservatorium
Laurie McClelland Jacobsen, sopran
Kristin Mulders, mezzosopran
Peter Spitsky, koncertmester
Anne Marie Granau, musikalsk ledelse

27. april 2022, kl. 19.30
Maribo Domkirke - billetter købes i døren
28. april 2022, kl. 19.30
Helligaandskirken, København - billetter på www.billetto.dk

SANKT ANNÆ PIGE K O R
ARKEN

FREDAG D. 21. APRIL KL. 19
Serierubning af udstillingen **GYSI ER DEN LEVENDET** kl. 17.30
(kun for koncertpublikum)

Mulighed for at købe billet med mad
Billetter: billetto.dk

Koncertprogram fra Finland Tour 2017: værker af Piazzolla, J. Gade, Mstyslowski, Rahnqvist, Winkelskold, Breznan og N. Martin (world premiere) m.fl.

Sankt Annæ PigeKor
Andreea Păuleșcu, mezzosopr.
Björke Mogenssen, accordion
Mette Juliane Christensen, klaver
Anne Marie Granau, dirigent

TAK TIL SANKT ANNÆ PIGEKOR Sponsorer
AUGUSTINUS FONDEN | OAK | ANT Foundation

Sankt Annæ PigeKor
50-års jubilæum 2024
Jubilæums-koncert
21. april

Ny musik og gamle sange
Koncertsalen på Sankt Annæ Gymnasium
kl. 16.00

Medstykke
Sankt Annæ PigeKor
ANNA LARSEN, klaver
Mette Juliane Christensen, klaver
Anne Marie Granau, dirigent

Sankt Annæ PigeKor
50-års jubilæum 2023/24
København Synger
23. april 2024

Deltagelse er gratis, men indmelding er nødvendig.
Få billetter til dine klasser allerede nu ved at sende en mail til
ak@saag.dk

Så modtager du nærmere information om arrangementet og tilmeldingsgebyret.

Korkjolen er mere end bare en kjole

Af Henrik Palsmar og Astrid Helmer Mørck

Koruniformer er en udfordring: Det er svært at finde et snit, der passer alle, og Sankt Annæ Pigechor har ikke været nogen undtagelse. Pigerne befinder sig i forskellige stadier af puberteten og har meget forskellige former, som ikke i alle tilfælde passer godt til den standardmodel, som korlederne har bestemt sig for.

De første år var der heller ikke økonomi til at indkøbe uniformer, så også her måtte man hjælpe sig selv efter bedste evne og bede forældrene deltage i fremstillingen af korkjoler.

Mens Drengekorsets matrostøj har været fast uniform siden starten i 1924, har pigekoret været igennem en lang række forskellige modeller – fra hjemmesyet 70'er-snit til i dag at afspejle, at sangerne er forskellige, men stadig en del af et fællesskab.

Helle Pedersen og Louise Adrian fra den første årgang af piger fortæller:

“Vi fik først kjolerne, da vi skulle ud at optræde. Det var ikke sådan uniformer, men det var forældrene, der hjalp med at sy en masse kiksede kjoler,” siger Louise Adrian og fortsætter:

“På det tidspunkt var vi i puberteten og fik en kjole med en klap. Og den var gul ... Der var nogle, der fik krise af det.”

Men selv om flere af de tidligere sangere husker korkjolerne som noget, der skulle stryges til perfektion og klædte de færreste, peger flere af dem på den særlige betydning af at tage et bestemt stykke tøj på, inden de gik ind og sang. En af dem er Laura Aller Jónasdóttir, der sang i koret i slutningen af 00'erne. For hende var de dueblå kjoler eller turkise t-shirts med til at markere et sceneskift.

“Når man ser på, hvor akavet man kan være i den tid, så blev det ligesom pillet af, når vi tog en uniform på. Kjolerne var med til at gøre, at der opstod en særlig koncentration, når vi sang. Man fokuserede på noget andet end sig selv,” siger hun.

Nye kjoler, nye tanker

I 2023 har Sankt Annæ Pigechor igen fået designet nye uniformer. Og for første gang er der tænkt på bæredygtighed i forhold til materialet og leverandørerne, fortæller Johnny Wichmann, der har designet kjolerne.

“Fra starten var det et mål, at kjolerne skulle fremstilles i Danmark – eller alternativt et sted i Europa. Men fordi udviklingen af størrelser var meget omfattende, lykkedes det ikke at finde et sted, der kunne sy kjolerne,” siger han. “Derfor syede vi dem selv.”

De tidligere kjoler fandtes i tre størrelser, men de nye korkjoler tager højde for, at korsangerne størrelsesmæssigt spænder fra 6. til 9. klasse og ser forskellige ud. Derfor er der flere størrelser. “De skal være flatterende på kroppe, der er i forandring,” siger Johnny Wichmann.

Derfor blev der gået systematisk til værks: Cirka 75 piger fra klassetrinnene blev udvalgt og målt, og derfra blev udregnet et gennemsnit. Med hjælp fra en konstruktør nåede man frem til 15

forskellige størrelser, hvoraf nogle kun er syet i få eksemplarer.

“Men det har været vigtigt, at koret kan fange og håndtere alle størrelser. Det, håber vi også, vil gøre kjolerne mere levedygtige,” siger Johnny Wichmann. Selv om Johnny Wichmann er hovedmanden bag den nye kjole, var både sangere, lærere og dirigenten med i processen. Og den endelige beslutning om snit og udtryk blev taget i samråd med Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Benedikte, som var med til at vælge farven og den endelige model, fortæller Johnny Wichmann.

Luciaoptog på Amalienborg i forbindelse med Kongehusets online julekalender 2022.

Fem årtier med levende lys og Lucia

Luciaoptog i december har været et fast indslag i pigekorets kalender lige siden 1973, og i dag har koret gået luciaoptog over 500 gange.

Af Astrid Helmer Mørck og Henrik Palsmar

Allerede første år med piger på Sankt Annæ Gymnasium arrangerede de nyoptagne piger i 8. klasse og 1. real på eget initiativ et luciaoptog på skolen. De sørgede selv for at få syet luciakjoler af lagner eller konfirmationskjoler. De fik Niels Møller til at arrangere Lucia-sangen for tre lige stemmer, og det arrangement synger koret stadig. Den 13. december 1973, fire måneder efter at de var startet på skolen, gik pigerne første gang i luciaoptog.

For Louise Adrian, som gik på skolen fra 1973, er luciaoptogene et minde, hun aldrig glemmer.

“Dér tror jeg faktisk, at det var drengene, der var lidt jaloux på os. Jeg havde en følelse af at være stolt af det, vi kunne. Vi blærede os, og det var knivskarpt,” siger hun.

De gik først i koncertsalen og så på skolens gange. Senere på dagen gik de på det nærliggende plejehjem Benediktehjemmet og til sidst på Gentofte Amtssygehus, hvor rektor Poul Nielsen var indlagt. Det blev en stor succes.

Næste år ville mange flere årgange af pigerne være med, så det års luciaoptog bestod af ikke

mindre end 115 piger. Det tog cirka 30 minutter for optoget at defilere forbi, og det var ikke alle de på gangene opstillede drenge, der havde tålmodighed til at forholde sig i ro, mens de betragtede processionen.

Fra det følgende år blev optoget gjort til en fast del af korets aktiviteter, og man begrænsede deltagelsen til kun en eller to årgange. Plejehjem, institutioner og foreninger fik hurtigt smag for at engagere pigekoret til luciaoptog, som blev de første optrædere, hvor koret markerede sig uden for skolen. Det gav også nogle honorarindtægter, der dels kunne bruges til bedre kjoler og dels til andre musikalske aktiviteter.

Pigekoret var populære gæster og blev godt modtaget overalt, hvor de kom frem, men kunne dog komme ud for mindre heldige episoder.

Erling Pedersen, der deltog i indstuderingen af Lucia-sangen fra første færd, husker et optog i et af de første år, hvor pigerne skulle gå på et plejehjem i Gladsaxe. Det var opført i pavilloner, der var forbundet af lavloftede gange. Luciabruden gik dengang med levende lys i sin hovedkrans – det har man siden erstattet af pærer med batteri for ikke at risikere stearin eller ligefrem ild i håret på bruden.

Da koret var nået ind i en af gangene, kom brudens flammer for tæt på sprinkleranlægget,

der straks begyndte at sprøjte vand ud over de syngende piger. De måtte tørres grundigt, før de kunne tænde lysene igen og fortsætte deres vandring.

“Det gjorde så, at vi var nødt til at få elektrisk lys i håret på pigerne,” siger Erling Pedersen.

Hvem var Lucia?

Sankt Lucia er en skytshelgen i den katolske kirke. Hun er fra Sicilien, og ifølge legenden gav hun alle sine ejendele til fattige, hvilket gjorde hendes forlovede fortørnet. Han angav hende til myndighederne, der ville sende Lucia på bordel, fordi hun ikke ville giftes. Men da man forsøgte at flytte hende med vold, var det umuligt. Forsøg på at brænde Lucia slog også fejl, inden man til sidst jog et sværd gennem hendes hals.

13. december er Lucia-dag, og det er samme dag, hun døde. I Danmark og Sverige fejres det som en lysfest, og lucia-brudens krone af levende lys er en jomfrukrone, der skal minde om, hvordan Sankt Lucia gav sit liv til Gud og insisterede på at leve som jomfru – også selv om det skulle koste hende livet.

En drøm, der skulle opdages

*Niårige Solvej skal om få år stå og synge i Sankt Annæ Pigechor.
Hun er lige startet i tredje klasse og fandt først for alvor ud af,
at hun gerne ville gå på skolen, da hun gik til optagelsesprøven.*

Af Astrid Helmer Mørck

Der har været sommerfugle i maven hos ni-årige Solvej Dyrehauge Hye-Gregersen hen over foråret.

Hun interesserer sig meget for musik, har sunget i kor og spillet trommer. Men det er især sangen, der fylder for hende.

“Jeg føler, at jeg bliver glad, når jeg synger,” siger Solvej.

Det er også derfor, at hun har søgt ind i folkeskolen på Sankt Annæ Gymnasium.

Fra nervøsitet til stolthed

Det hele startede med en invitation i Solvejs fars e-boks.

“Selv om skolen lå i mit baghoved, fordi jeg kender folk, der har gået der, var invitationen

vildt vigtig. Da vi fik den, vidste vi, at nu måtte vi fortælle Solvej om Sankt Annæ Gymnasium,” siger Johan August Hye-Knudsen.

Da Solvej først hørte om skolen, hvor kor og musik står på skoleskemaet side om side med dansk og matematik, var hun lidt tøvende. Det var ikke planen, at hun skulle skifte skole, så det var en stor og uoverskuelig beslutning. Men så begyndte de at tale sammen om det – og måske var det faktisk noget for Solvej?

Derfor gik hun en martsdag ind i bygningerne på Sjælør Boulevard og var klar til optagelsesprøven. Hun varmede stemmen op sammen med to andre piger, der også søgte ind. Det gjorde det hele lidt mere trygt, husker hun.

De skulle synge en og en for sanglærerne og kunne vælge mellem tre sange: En julesang, *Jeg ved en lærkerede* og *I østen stiger solen op*, som Solvej valgte.

“Jeg var lidt nervøs i starten, men så blev det sjovt. Det bliver sjovt, når jeg synger. Jeg blev også lidt stolt på en måde,” siger hun.

Efter det, der ifølge Solvej føltes som fem minutter, var prøven ovre. Hun og hendes mor måtte hjem og vente på besked om, hvorvidt hun var gået videre til anden prøve.

Styrken i at gøre noget sejt

Det er de færreste folkeskoler, der har en optagelsesprøve, man skal igennem, før man kan starte. Men det har Sankt Annæ Gymnasium, fordi musikken er så central en del af skolegangen.

“Vi havde mange tanker om det her med at gå til prøve, og om det kan skabe et pres. Men det centrale for os er, at det er Solvejs lyst og hendes person, der driver det. Det skal ikke være os, der pålægger hende vores ambitioner om at have en syngende datter,” siger Johan August.

For ham og hans hustru var det vigtigt, at de talte med Solvej både før prøven, mens de ventede på svar, og når det endelige svar kom. På den måde ville oplevelsen blive noget, som kunne udvikle og endda gavne deres datter, uanset hvad udfaldet blev.

“Det at gå igennem den lille eksamen giver en styrke i sig selv, og udfordringer kan sagtens blive noget positivt. Det er sejt at stille sig frem og synge foran andre, for det er en overvindelse,” siger Johan August.

Halsundersøgelsen

Solvej kunne godt mærke, at hun var spændt, mens hun ventede på svaret på sangprøven.

“Det fyldte næsten det hele, men jeg fik det heldigvis ikke dårligt af at være nervøs,” siger hun.

Derfor var hun meget lettet, da hun fik at vide, at hun var gået videre til den anden prøve hos halslægen. Her fik Solvej blandt andet en hjelm på, mens hun sang i en mikrofon. Tonernes frekvens kunne hun følge på en skærm ved siden af. Hun blev også undersøgt i halsen og skulle lave forskellige stemmeøvelser.

Solvej havde en god mavefornemmelse efter undersøgelsen. Hun var stolt, glad og lettet. Sammen med sin far gik hun en runde på skolen, hvor de så svømmehallen, skolegården og koncertsalen, hvor symfoniorkesteret var i gang med at øve.

“Så var det nemmere at forestille sig, hvordan det ville være at gå der,” siger hun.

Men det var også blevet mere nervepirrende, hvad svaret ville blive.

En god opringning

Solvej var kommet på venteliste. Måske skulle hun starte efter sommerferien, måske skulle hun vente længere tid – det kom an på, om der var en af de andre sangere, der takkede nej til pladsen.

“På den ene side var det jo fantastisk, for man er jo kvalificeret, men der er jo også en stor usikkerhed i at stå på den liste,” siger Johan August.

Han kalder det “en svær stund”, da han skulle fortælle det til Solvej.

“Jeg blev ked af det, og det var jeg i lidt tid, men til sidst kom jeg over det,” siger Solvej.

Heldigvis ringede Johan Augusts telefon en morgen et par måneder før sommerferien. I røret var en sekretær fra Sankt Annæ, der tilbød Solvej en plads til det nye skoleår. Den nyhed var Johan August glad for at kunne give videre.

For i løbet af optagelsesprøverne var det blevet meget tydeligt for ham og hans hustru, at Solvej gerne ville gå på skolen. Det gav afklaring både for dem som forældre, og – vigtigst – for Solvej, fortæller han.

Johan August håber og tror, at en skolegang på Sankt Annæ og det at blive en del af pigekoret kan være med til at udvikle Solvej både musikalsk og menneskeligt.

Hvad Solvej selv præcis forventer er svært at svare på – men hun glæder sig til at komme i gang og blive en del af det store pigekor i 2026.

“Jeg fik min drøm opfyldt, så det er ret fedt,” siger hun.

Et af de vigtige kapitler i historien om Sankt Annæ Pigechor er al den musik, der gennem de seneste 50 år er blevet skrevet til koret. Det gør sig i høj grad også gældende i jubilæumsåret, hvor flere værker sætter streg under, at koret har en lys fremtid foran sig.

Musik som spejl af sangerne og tiden

af Astrid Helmer Mørck

I november sang Sankt Annæ Pigechor en stor jubilæumskoncert i en fyldt Helligåndskirken, hvor musikken afspejlede korets fortid, nutid og fremtid. Der blev sunget danske sange, som har været elsket i generationer, og hvis rødder har forplantet sig i manges hjerter.

Men der blev også præsenteret ny musik i form af seks sange, hvor Ursula Andkjær Olsens digt *For enden af hver fingerspids* var det inspiratoriske oplæg til nye skud på pigekorets repertoire.

Håbet er, at tonerne fra den nykomponerede musik vil forgrene sig fra Sankt Annæ Pigechor til mange andre kor i dansk musikliv – sådan, som det har været i mere end et halvt århundrede.

“Jeg troede, musikken bare fandtes”

Komponister som Per Nørgård, Bent Sørensen og John Høybye har komponeret musik, som Sankt Annæ Pigechorssangere har opført gennem de sidste 50 år.

Det er der en god grund til: I begyndelsen af korets levetid fandtes der meget få værker skrevet for pigestemmer, så det var simpelthen nødvendigt at få skrevet musik, der passede til

Musik for pigekor – historisk set

Der er blevet skrevet noget musik for kvinde- og pigestemmer, selv om det er i mindre skala end for herrestemmer.

Middelaldernonnen Hildegard af Bingen komponerede store hymner til nonnerne i sit kloster. I 1700-tallet drev byen Venedig børnehjem for forældreløse piger, som fik en meget grundig musikalsk uddannelse i både sang og instrumentspil. De gav koncerter, som var kendt over store dele af det musikelskende Europa.

Komponisten Vivaldi skrev talrige kirkemusikværker til disse piger. Midt i 1900-tallet begyndte der at opstå kvindekor i flere europæiske storbyer. Johannes Brahms ledte sådan at kor i Wien og skrev mange stykker til deres koncerter. Men det var alt sammen undtagelser fra den officielle, manddominerede musikhistorie.

koret, husker lærer Erling Pedersen, der var en del af koret dengang, det startede.

“Der ligger ikke det samme repertoire for piger som til drenge rent historisk, for man havde jo ikke forestillet sig i århundreder, at man kunne synge som piger i et kor,” siger han.

“Så vi havde jo ikke rigtigt noget at tygge på. Vi kunne stjæle lidt fra drengkorets danske sange, men det der med at gå ind over drengenes repertoire, det var vi ikke så glade for.

Vi syntes, at vi skulle lave en anden profil på pigerne end drengene.”

En tidligere sanger i pigekoret fremhæver oplevelsen af at synge de nykomponerede ting som noget af det særlige ved at være en del af koret.

“Da jeg begyndte i koret, troede jeg, at musikken bare fandtes. Det virker fjollet nu, men det var ikke noget, jeg havde tænkt over skulle skrives,” siger Laura Aller Jónasdóttir, der var en del af koret i slutningen af 00'erne.

Værdifuldt for flere

Den nye musik er med til at gøre en forskel for det enkelte kor, men også for andre kor, der senere kan få glæde af den nyskrevne musik.

“For omverdenen er det ekstremt værdifuldt og altid fantastisk, at der kommer ny musik,” siger korets chefdirigent Anne-Terese Sales.

Anne-Terese Sales er heller ikke i tvivl om, hvilken betydning den nye musik har for dem, der synger det.

“Det er vigtigt for pigerne, at de mærker, at de er med til at skabe musik, og at de ikke udelukkende formidler musik og konserverer musik, der findes i tusind andre indspilninger. At de selv er med til at skabe, og at de byder ind med noget musik i verden,” siger hun.

Sangernes tanker skrevet på post-its

Den forbindelse er meget tydelig i et af de andre værker, der er blevet skrevet til pigekoret i jubilæumsåret.

Lil Lacys *Vokse sammen* bygger på sangernes tanker om at være barn og ung i dag. Før der overhovedet var nogle toner skrevet ned på papir, var Lil Lacy derfor på besøg hos koret for at tale med sangerne om det, der fyldte hos dem.

Tanker om corona, ensomhed, fællesskab og den krig, der netop var brudt ud i Ukraine, blev skrevet ned på post-its, som Lil Lacy samlede i et dokument. Sammen med cellisten Agnete

Koret har uropført langt over 50 værker i årenes løb.

Her er de værker, der er blevet skrevet til Sankt Annæ Pigekor de sidste femten år.

2023 – Lil Lacy – *Vokse Sammen*

2021 – Louise Alenius/Pigerne selv – “*Sagde pigen i kor*”

2022 – Nick Martin – *Two Doomer Laments*

2019 – Bent Sørensen/Knud Romer – *ABC*

2019 – Kim Nyberg – *A Gallop of Fire*

2018 – Rasmus Zwicky – *Lysmørket*

2017 – Flemming Windekilde/Jeppe Aakjær – *Regnvejrstemning*

2017 – Nick Martin – *Stabat mater*

2016 – Bent Sørensen – *In the Mist*

2014 – John Frandsen – *Sankt Annæ Messe*

2013 – arr. Erling Pedersen – *Forelsket i København*, danske evergreens

2013 – Flemming Windekilde – *Rejoice in the Lord*

2010 – Bo Holten – *Cantigas d'Amigo*

2010 – Maj-Britt Kramer/Ursula Andkjær Olsen – *Havet er en scene*

2010 – Uffe Englund/Edward Broadbridge – *Olympic Landscapes*

2010 – Jens Erik Raasted/Khalil Gibran – *On Children*

Hannibal gennemgik hun dokumentet ord for ord, for alt skulle rummes i værket, der er skrevet til jubilæumsåret.

Oveni skulle værkets tekst lægge sig så tæt på sangernes ord som muligt.

“Det var meget vigtigt for mig, at vi ikke skulle ændre dem. Det skulle være deres vendinger, for det her er skrevet til dem,” siger Lil Lacy, der forklarer, at musikken også blev skabt ud fra sangernes inputs og ideer.

På den måde er musikken i *Vokse sammen* blevet et spejl af koret, og håbet hos Lil Lacy er,

at sangerne kan høre sig selv i musikken og finde de øjeblikke og elementer, de genkender.

De nye værker understreger, at Sankt Annæ Pigekor, selv som 50-års-jubilar, er relevant og i høj grad er med til at sætte sit præg på det danske musikliv nu – og i fremtiden.

“Jeg er ret rørt over at være med i en proces, hvor unge menneskers stemme kan blive italesat af dem selv og så blive fremhævet og forstærket. Det er meget værdifuldt for mig. Og også for kommende generationer,” siger Lil Lacy.

Navneregister

Adrian, Louise 10, 17, 48, 51
Albertus, Rose Linn 39
Alenius, Louise 56
Alsted, Signe 34, 35, 36, 37
Andersen, Sophie Hæstorp 7
Aakjær, Jeppe 17, 18, 28, 56
Aarhus Konservatoriums Pigechor 15

Bach, Johann Sebastian 16
Berg, Arne 44, 45
Berg, Christian 8
Bingen, Hildegard af 55
Bojesen, Michael 17, 18, 19, 28, 29
Borg, Matti 8
Brahms, Johannes 55
Britten, Benjamin 15, 28, 39
Broadbridge, Edward 56

Christensen, Mette Juliane 8, 9
Concerto Copenhagen 16, 32

Danmarks Underholdningsorkester 9
Dronning Alexandrine 6
Due, Mirian 8
Dukas, Paul 16

Englund, Uffe 29, 33, 56
Esbjerg Konservatoriums Pigechor 15
Ettrup, Benthe 10, 14, 16, 18, 19, 28, 45

Fingerhut, Henriette Creutz 23
Frandsen, John 56
Fuglsang, Peter 9

Gade, Niels W. 16
Gibran, Khalil 56
Gislinge, Katrine 15
Glasdam, Clara 30, 31, 32
Granau, Anne Marie 15, 16, 19, 29, 43
Grønbech, Bo 18

Halken, Mogens 19, 21
Hannibal, Agnete 56
Hartmann, Johan Peter Emilius 14
Haydn, Joseph 17

Hedvig 8
Holten, Bo 29, 56
Hye-Gregersen, Solvej Dyrehauge 52, 53
Hye-Knudsen, Johan August 52
Händel, Georg Friedrich 16
Høck, Mads 29
Høybye, John 28, 55

Ingemann, Bernhard Severin 7

Jensen, Claus Vestergaard 15, 18, 19, 20, 22, 27, 29
Johansen, Ørjan Horn 8
Jónasdóttir, Laura Aller 33, 48, 55

Karl den Store 20
Kayser, Leif 18, 28, 29
Klarup Pigechor 15
Kodály, Zoltán 16
Kong Frederik IX 6
Konservatoriets Børnechor 15
Kramer, Maj-Britt 8, 29, 33, 56
Krogsdal, Iben 8
Kronprins Frederik 20
Københavns Drengchor, 12, 13, 14, 17, 19, 20

la Cour, Niels 18
Lacy, Lil 19, 56
Lauritsen, Jørgen 28
Licht, Nikolaj de Fine 32

Maegaard, Jan 18
Martin, Bjarne 17
Martin, Nick 19, 56
Mendelssohn, Felix 16
Mogensen, Bjarke 15
Mozart, Wolfgang Amadeus 16
Møller, Niels 13, 14, 16, 17, 51

Nielsen, Birthe Højby 14, 16, 19, 27, 28, 29, 45
Nielsen, Poul 12, 42, 51
Nielsen, Torsten 8
Nyberg, Kim 56
Nyegaard, Mia 7
Næsager, Jakob 7
Nørgård, Per 18, 55
Nørholm, Ib 18, 29

Olsen, Ursula Andkjær 8, 55, 56

Palsmar, Henrik 8
Pedersen, Erling 10, 16, 17, 18, 19, 28, 29, 44, 45, 51, 55, 56
Pedersen, Helle 11, 17, 42, 48
Preisler, Juliane 8
Prins Henrik 20
Prinsesse Benedikte 5, 6, 20, 49
Proosdij, Panda van 15
Prytz, Svend 34, 35, 36, 37
Præstholm, Benedicte 8
Præstholm, Christian 8

Radiopigechor 15
Rasmussen, Halvdan 18, 28
Rasmussen, Maja Bar 27, 42
Rasmussen, Mette 9
Romer, Knud 29, 56
Rose 8
Rosendahl, Peter 9
Rutter, John 6
Raasted, Jens Erik 29, 56

Sales, Anne-Terese 8, 9, 16, 24, 26, 56
Sankt Annæ Gymnasiechor 15
Sankt Annæ Kammerchor 15
Sejlund, Pernille 8
Seyer-Hansen, Carsten 9
Strygekvartetten AKELA 8, 9
Sønderjysk Pigechor 9, 15
Sørensen, Bent 19, 29, 55, 56
Sørensen, Maria Boelskov 9

Tivolis Symfoniorkester 14

Vadsholt, Kaspar 9
Vivaldi, Antonio 55

Weyse, Christoph Ernst Friedrich 16, 17, 29
Wichmann, Johnny 49
Windekilde, Flemming 9, 56

Ziegler, Finn 17
Zwicki, Rasmus 56

Sankt Annæ Pigechor | Copenhagen Girls Choir
Protektor Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Benedikte

1449-B
ISBN 978-87-7178-229-5

